

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C15.

ASIA: _____

Charge Jaff. Ramstedtin raportti no 44

Tolito

15/1 1926.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

TOKIOSSA

N:o 9

Tokio, 15 p:nä tammikuuta 1926

ULKOASIAINMINISTERIÖ		
N:o 4/380 Sac. 26		
23/2-26	fo	Liit.
RYHMÄ	OSASTO	ASIA
S.	CIS.	

Ulkoasiainministeriölle.

Minulla on kunnia ohellisena lähettää
Ulkoasiainministeriölle neljäskymmenesneljäs
raporttini, joka sisältää seuraavat kirjoitukset,

- 1 Tilanne Kiinassa
- 2 Japanin taloudellinen asema v:na 1925.

G. J. Ramstedt

Kiinan kaleidoskopissa on tapahtunut paljon ja merkittäviä muutoksia sitte joulukuun 11 päivän, jolloin viimeksi kiinalaisten asioista kirjoitin.

Se sota, jonka äkkiarvaamatta oli Tshang Tsolinia vastaan alkanut ja joltisellakin äkkimenestyksellä käynyt hänen oma armeijapäällikkönsä, parhaana strategikkona pidetty kenraali Kuo Sunglin, päättyi äkkiä joulukuun pyhinä siihen, että Tshaag Tsolin hänelle uskollisten kōmen kenraalinsa (poikansa Tshang, Kirinin kuvernööri Tshang ja Heiluntshangin kuvernööri Wu) avustamana sai ympäröiäyksi ja muutamien äkkiryntäköiden johdosta täydellisesti kyvyttömäksi Kuon suuren armeijan, joka oli luullut helposti voivansa marssia Mukdeniin. Sotilaat nähdessä toden edessään antautuivat Tshangille ja sota loppui yhtä nopeasti kuin se oli alkanutkin. Kenraali Kuo, kuten lie sähkösanomissa Suomessakin luettu, pakeni, joutui kiinni, murskattiin jalattomaksi ja ammuttiin, jonka jälkeen hänen päänsä, samoin kuin vaimonsakin pää, lähetettiin Mukdeniin Tshangin katseltavaksi. - Kuon armeijan moraaliin vaikutti suuresti rahojen ja ammuksien vähyys ja tähän taas oli syytä tavallaan Feng, joka häntä oli luvannut avustaa ja kaikessa tukea.

Kun taistelu uhkasi siirtyä Etelä-Mantshurian rautatien alueelle ja kun näytti todenmukaiselta, että Kuo joutuu voittajaksi, Japanin hallitus - monien kehoitusten ja Mukdenin konsulikunnan pyynnön jälkeen - yhtäkkiä päättikin kaikella kiireellä lähettää 3-500 miestä tätä rautatietä vartioimaan, samalla kun se ilmoitti sekä Tshangille että Kuolle, että sotaa ei saanut käydä määrätyn matkan päässä kummallakaan puolen tätä japanilaisen yhtiön rautatietä. Kuo pani vastalauseensa, sillä tämä määräys sulki häneltä tien Mukdenin piirittämiseksi. Vastalauseita panivat myös kaikenlaiset ylioppilasten ja työläisten kokoukset eri paikoilla Kiinaa. Näitten mielestä sotajoukkojen lähettäminen oli Kiinan arvon loukkaamista, mutta nähtävästi ei ole Kiinan arvoa loukkaavaa se, että kenraalit tappeluttavat suuria armeijoja palkattuja kuuleja keskenään ja aiheuttavat ryöstöjä, murhia ja kaikenpuolista kurjuutta ja ikivaltaa Kiinan sisällä muun maailman nähden. Kuota tai Tshangia vastaan ei jystä, ei edes hiiskuta, mutta Japania, Englantia tai mitä muuta tahansa vastaan nouseaan tai ollaan nousevinaan pienestäkin syytä.

Neuvosto-Venäjän poliittinen kanta Tshangin ollessa pulassa ansaitsee huomiota, jos ansaitsee Japaninkin. Neuvosto-Venäjän hallussa oleva Itä-Kiinan rautatie nimittäin heti erotti joukon kiinalaisia palveluksestaan ja otti sijaan taattuina kommunisteja, joten venäläisillä on tämä rata nyt lujemmin käsissään kuin milloinkaan ennen. Toinen toimenpide Tshangia ja yleensä kiinalaisia vastaan oli se, että kiinalaisille viranomaisille ja Tshangmarsalkalle esitettiin kaikki kertyneet laskut ja maksut heti maksettaviksi käteisesti. Heiluntshangin kuvernööri oli koonnut sotajoukkoja Tshangille avuksi, mutta niitten lähettäminen aiheutti viivästystä, kun tahallaan venäläiset vaativat piletit maksettavaksi ennen lähettämistä. Myymällä osan omaisuuttaan ja ystäviensä avustuksella Tshang kuitenkin vastoin venäläisten odotuksia onnistui maksamaan ja sai apujoukot taistelupaikalle ennen kuin oli liian myöhäistä. On ilmeistä, että jos Japani toimi - vaikka kohta epärohdena Tshangin hyväksi, - Japanilla ei ollut mitään syytä vihata Japanissa kasvatettua Kuotakaan, - niin sitä julkeammin toimi Venäjä Kuon puolella ja Tshangia vastaan.

Tämä Neuvosto-Venäjän politiikka Mantshuriassa on herättänyt paljon huomiota Japanissa. Huomataan, että Venäjä käyttää ahaaasti hyväkseen joka tilaisuutta lujittaa valtansa ja vaikutuksensa Mantshuriassa. Virallisesti Neuvosto-Venäjä on puolueeton ja syrjäinen, mutta Itä-Kiinan rautatietä se käyttää tarkoituksiaan varten. Japanin lehdissä kirjoitetaan jo, että tilanne nyt muistuttaa tilannetta mikä vallitsi ennen venäläistä sotaa.

Nyt on kuitenkin vanha ja hallitukseen tottunut Tshang taas vankasti satulassa ja vaara on ohi. Hänen asettamansa kuvernööri Tientsinissä, kenraali Li, sen sijaan on joutunut tappiolle Fengin armeijoihin vastaan. Tie rekingiin on taas auki, mutta Fengin yliherruuden alla taistelleet kolme eri kansallisarmeijaa ovat riidassa keskenään, kun näitten armeijojen "toiminta-alojen" rajoja eivät päälliköt ole vielä saaneet määrättyiksi. Ensimmäinen ja kolmas armeija marssivat Tientsiniin, mutta sitte tulikin vielä toinen ja tämä se otti kaupungin ja ympäristön haltuunsa. Riitoja ja kahnauksia eri kenraalien välillä on lisääntynyt Feng kenraalin ja Kuomintang-puoluealaisten keskuudessa, - puoluehan on jo kauvan ollut jaettuna kahteen leiriin: kommunisteihin ja ei-kommunisteihin. Feng kenraalin leirissä ei siis kaikki ole eheää ja sileää kuin ehkä on kauempaa katsoen luultu. Fengin "valtakunta" ja kannattajajoukko eri sotilaspiireissä on siis sitä mukaa kuin se on ulkonaisesti laajentunut myös sisällisesti rikkoutunut. Lisäksi tulee vielä se seikka, että Feng kristitty-nä ja tunnetusti epäluotettavana ei ole kiinalaisten sivistyneiden piirissä lainkaan suosiossa, eikä ole milloinkaan ollutkaan, jota vastoin hänen entinen päällikkönsä ja nykyinen vihamiehensä kenraali Wu Peifu on Pekingissäkin niinkuin muuallakin Kiinassa kansan suosituin mies ja ainoa rehti kiinalainen kenraali, joka siis ei kokoa varallisuutta kansalta itseään varten. Wu Peifu, kenraali Sun ja kenraali Tshang Shantungissa ovat vähitellen tulleet ystäviksi ja suunnittelevat Fengin kaatamista.

Kun Feng oli yllyttänyt Kuota sotaan Tshang Tsolinia vastaan, olisi hänen pitänyt kiinalaisten käsitysten mukaan heti Kuon joutua tappiolle ja murhatuksi ruveta kostotoimiin. Tämä tahtävä ehkä olisi ollut Kuomintangin sisäisten riitojen vuoksi ja muistakin syistä Fengille ylivoimainen ja niin hän sitte äkkiarvauttamatta ilmoitti luopuvansa kaikesta sotapäällikkyydestä ja muusta vallastaan ja lähti Kalganista autolla Mongoliaan, jossa hän vielä on. Hän vaan tahtoi, ilmoitti hän, vetäytyä rauhaan ja lähteä Eurooppaa katselemaan ja toivoi, että hänen poistumisensa näyttämöltä toisi Kiinalle rauhan.

Tieto tästä Fengin äkkinaisesta poistumisesta, juuri kun hän näytti olevansa valtansa kukkuloilla, antoi tällä aiheella monenmoisiin arvailuksiin. Jokainen sanomalehtikirjoittaja luuli löytävänsä selitykseen tähän arvoitukseen. Lähtikö hän siksi, että hän kristittyinä ja sydämestään rauhanmiehenä ei tahtonut jatkaa sotimista, vai siksi, että ei itsekään uskonut joutuvansa voitettajaksi? Lähtikö hän siksi, että hänen leirissään oli olemassa uusia Fengeja ja Kuon mielisiä vai uhkasiko häntä kommunistien ryhämä murhata? Lähtikö hän hakemaan mongoleilta ja venäläisiltä liittoa ja avustusta vastaisien suunnitelmiansa varalle?

Nyt on perästäpäin selvinnyt senverran, että voi melkein sanoa kaikkien noiden arvailujen olleen oikeassa tai ainakin syitten olleen monenlaisia. Mutta pääasia on hänelle nähtävästi se effektin ja kuuluisuuden tavoittelu, jonka tuo hänen menettelynsä outoutensa vuoksi herättää. Hän on vapaasehtoisesti ja odottamatta luopunut kaikesta kunniansta kuten joku kuningas kruunustaan ja tehnyt sen rajattomassa kansanrakkaudessaan antaakseen maalle rauhan; näin

selittäen tämän "tahallisen vetäytymisensä" hän on löytänyt itselleen helpon tien pois vaikeuksista, samalla kun hän näin kohottaa oman nimensä muita kenraaleja ja kilpailijoita korkeammalle ja säilyttää itselleen mahdollisuuden saapua takaisin, ehkäpä lyhyenkin ajan päästä, ja silloin nimenomaan "isänmaata pelastamaan". Kaikki tämä Fengin laskelma ja lähtö on suurempaa teatraalisuutta, kuin on hänen vastustajiensa päänhän juolahtanut, jätulos on, että Feng pidetään todellakin taitavana ja hlykkäänä miehenä.

Marsalkka Tshang Mukdenissa on tämän huomannut asiaksi, johon hänen itsensäkin olisi pitänyt ryhtyä, ja siksi lehdet ja sähkösanomat tiesivät kertoa, että Tshang on päättänyt luopua kenraalikuvernöörintoimesta ja vetäytyä yksityiselämään. Tshang on kuitenkin nähtävästi muuttanut mielipiteensä ja ehkä juuri siksi, että on alentavaa hänen jäljitellä Fengin menettelyä. Sen sijaan marsalkka Tshang on sittemmin antanut julistuksia, joissa hän ilmoittaa vastaisesta politiikastaan. Hän on näissä julistuksissa kaikkea militarismia vastaan, ilmoittaa aikovansa vähentää sotajoukkoja, helpottavansa verotaakkaa ja kaikin voimin edistäväänsä Mantshurian maanviljelystä, kauppaa ja teollisuutta, samalla kun hän tästä lähtien panee suurimman painon ja merkityksen Mantshurian väestön hyvinvoinnin ja sivistystarpeiden tyydyttämiseen. - Yhtenä ohjelmanumerona on hänen julistuksissaan myöskin bolshevikkien tehokas vastustaminen.

Sillävälin on Pekingissä ja muualla hallituspiireissä Fengin lähtö synnyttänyt levotonta mielialaa ja suorastaan pelkoa tulevaisuudesta. Hallituksellahan itsellään ei ole sanottavasti omia sotajoukkoja ja Peking on Fengille kuuluneiden, nationalistikenaalien alaisten sotajoukkojen käsissä. Sekasorto on lisääntynyt. Tuan Thsijui, väliaikainen presidentti, on väsynyt eikä tiedä, kenestä hänellä on turvaa. Hän on siksi uudestaan ilmoittanut haluavansa luopua vallasta ja on viimeisessä mandaatissaan ilmoittanut päivänkin: tammikuun 15 p. Mutta kuka tulee silloin presidentiksi? Kommunistiryhmä Kuomintangpuoluetta vaatii, että hallitus muodostetaan täydellisesti uudestaan ja neuvostohallitukseksi. Mutta toiset kuomintang-ryhmät tätä vastustavat ja heillä on enemmistö ja suurimmat sotajoukot. Tammikuun 13 päivänä Pekingistä lähetetty sähkösanoma kertoo, että ensimmäisen, toisen ja kolmannen kansallisarmeijan kenraalit ovat yhteisessä kokouksessaan päättäneet, että status quo on säilytettävä, siis Tuanin jättävä paikoilleen ja kabinetin samoin. Samassa he ovat päättäneet, että Shantungin niemimaa, joka vielä on Tshang Tsolinille uskollisen kenraalin hallussa, annetaan toisen kansallisarmeijan valloitetavaksi ja kenraali Teng Paoshanille lääniksi, siis ryhtymistä sotatoimiin uudelleen. Kansallisarmeijojen kannatus presidentti Tuanille on annettu sillä nimenomaisella ehdolla, että se jatkuu vain toistaiseksi, niinkauan kun tullitariffikonferenssia jatketaan ja niinkauan kun t. k. 12 alkanut komissioni Kiinan oikeusolojen tutkimiseksi on koolla.

Näihin oloihin katsoen ja kun hän ei enää voi vaikuttaa presidentti Tuanin tai hallitukseen Pekingissä, on marsalkka Tshang Tsolin virallisesti hylkäävänsä hänelle Pekingistä annetut virkänimitykset kenraalikuvernööri- ja tupan-nimitykset ja tästä lähtien toimivansa Pekingistä riippumatta merkiten arvonimekseen "Mantshurian Korkea Rauhoittaja-Kenraali". Ne hyvät välit, jotka ovat vallinneet jo noin kaksi vuotta Pekingin ja Mukdenin välillä, ovat siis toistaiseksi loppuneet ja Tshang on itsevaltiassaan Mantshuriassa kuten aikaisemminkin.

Tokiassa, tammikuun 15 p. 1926.

Japanin taloudellinen asema vuonna 1925

Yleiskatsaus.

Japanin talousasiantuntijat ja sanomalehdet ovat pitkästä ajasta hyvin optimistisesti ottaneet vastaan tämän alkaneen uudenvuoden. He olivat tyytyväiset maansa viimevuoden taloudellisiin saavutuksiin ja kehitykseen. Nykyisen Kato'n hallituksen talouspolitiikka, jonka mukaan hallituksen miehet, ottaessaan toissavuonna valtakunnan ohjauksen käsiinsä, ryhtyivät tarmokkaasti järjestämään maailmansodan ajoista saakka liiaksi laajennutta maan taloutta ja maanjäristyksen aiheuttamaa taloudellista sekaannusta noudattamalla aakarua säästäväisyyttä, osui oikeaan. Taloudellinen tilanne oli synkkä hallituksen toiminnan alkupuolella. Useita yhtiöitä, toiminimiä ja tehtaita täytyi julistaa itsensä konkurssiinkin.

Hallituksen kannan ollessa näin negatiivinen ja yleistilanteen sangen pessimistinen, oli liike- ja teollisuusmiesten pakko noudattaa tarkkaa varovaisuutta ja aikaansaada puhdistamisia ja supistamisia toiminnassaan. Vuoden 1924 marraskuussa rekisteröityjen yhtiöitten luku oli 1607, mutta vuosi myöhemmin se väheni 762. Pienten pankkien hajoittamisia ja yhdistämisiä tapahtui myös aika virkkaasti niin että viimevuoden kuluessa yhdistyneitten pankkien luku nousi 138 ja oli tämä luku toissavuoteen verrattuna 60 % suurempi. Näitten hallituspiirissä ja kansan keskuudessa tapahtuneitten lukuisten supistamisien uhrina ilmestyi laumottain työttömiä ihmisiä, ja työansion löytäminen kävi sangen vaikeaksi, vaikka kaupunkien sosiaaliosastot koettivat täydessä vauhdissa hankkia toimintamahdollisuuksia niille. Sopivan ansiopaikan löytämisen vaikeudesta esimerkin vuoksi mainittakoon, että oli yliopiston käyneitä ihmisiä, joiden oli pakosta tyydyttävä tavallisen poliisimiehen virkaan. Hallituksen pankista

alkaen eivät pankit helpolla antaneet rahaa lainaksi vaan kehoittivat kansaa äärimmäiseen säästäväisyyteen. Ei näkynyt melkein yhtään yritteliäisyyttä, etenkin seikkailuhenkeä uusilla aloilla, ja pääomien käyttö oli harvinaisen velto. Ylellisyystavarain tuonin ehkäisemiseksi ja kotimaisen teollisuuden suojelemiseksi hallitus pani toissavuoden elokuusta lähtien n.s. 100 % ylellisyys-tullin. Liikemiesten keskuudessa monet vaativat sitä, etenkin muutamiin tavaralajeihin nähden, poistettavaksi. Mutta hallitus välittämättä siitä antaa tulliviranomaisten tunnollisesti noudattaa tulliviranomaisten noudattaa uuden lain määräyksiä. Tästä seurauksena niiden tuonti vähentyi kolmanneksi osaksi verrattuna toissavuoteen. Toiselta puolen yenin kursin etuisuutta hyväksikäyttäen innolla harrastettiin vientikaupan edistämistä.

Kun katsahtaa vuoden vaihteessa menneeseen vuoteen, huomaa, että tämä hallituksen politiikka oli kuin onnistunut leikkaus monta vuotta vaivaneen mätähaavan parantamisessa. Tilanteen suotuisa käänne alkoi jo viime syksyn alkupuolella, hitaasti mutta varmassa tahdissa, vaikkakin kansan suussa "fukeiki" -s.o. ahdas taloudellinen aika- oli korkeimmaksi kiihtymässä. Tämä terveellinen vaikutus ilmestyi pankkien ja postilaitosten säästökassojen karttumisessa (pankkisäästön yhteinen summa oli v:n 1924 elokuussa 1,023,379,1000 yeniä mutta v.v:n samassa kuussa 10,559,955,000 yeniä) ja hintatason alenemisessa (yleisindeksi tammikuussa t.1925 230 ja joulukuussa 210), pankkien lainakoron halventamisessa (verrattuna v.v:n alkuun noin 2-3 % matalampi) ja osakkeiden hintain vähittäisessä kohoamisessa (Tokion Pörssin osakkeet, joita pidetään standartiosakkeina, v:n 1913 joulukuun 138 yenistä v.v:n samassa kuussa 188 yeniin), yenin kursin paranemisessa (v.v:n tammikuussa 100 yeniä New Yporkissa no-

teerattiin $38\frac{1}{2}$ dollarista mutta joulukuun 28 p:nä $43,1\frac{1}{4}$) ja ulkomaankaupan, varsinkin vientikaupan harvinaisessa vilkkauudessa. Tällaisten ilmiöiden lisäksi viimevuoden ilmastosuhteet olivat myös Japanille erinomaisen suopeat. Kaikkinaisen sato oli harvinaisen hyvä, erikoisesti maan tärkeimmän viljalajin nim. riisin ja pääelinkeidon (maanviljelijain) nim. silkkimatohoidon tulokset (noin 82,397,000 kamme'a, verrattuna toissavuoden saavutukseen n. 8,632,000 k. suurempi. Kammea = noin 4 kg.) olivat maanviljelijain kaikkein tyytyväisyyden välittömimpänä aiheena siinä määrin, että sanotaan, hyvän talousajan nyt lähtevän maaseudulta päin kaupunkiin.

Ulkomaankauppa.

Viimevuoden Japanin ulkomaankauppa saavutti ennenkuulumattoman rekordin kauppavaihtoarvon korkeuteen nähden. Vientiarvo oli, lukuunottamatta Koreaa ja Formosaa, 2,303 milj. yeniä. Tämä summa on, verrattuna vuoteen 1919, siihenastiseen korkeaan vientiarvoon, 2,098 milj. yeniin 205 milj. yeniä suurempi. Tuontiarvo oli 2,567 milj. yeniä ja ylittää sekin v:n 1924 korkeimman arvon, 2,453 milj. yeniä 114 milj. yenillä. Siis koko kauppa-arvo oli 4,870 milj. yeniä ja verrattuna siihenastiseen korkeimpaan arvoon, v:n 1919 4,284 milj. yeniin, oli se 586 milj. yeniä suurempi. Vilkkaudesta huolimatta viimevuoden kauppavaihto oli tuontivoittainen, aiheutuen vielä osaksi maanjäristyksen tuottamasta tappiosta, mutta tuontivoittoarvoon nähden viimevuoden oli 264 milj. yeniä ja se on verrattuna toissavuoden 539 milj. yeniin 275 yeniä pienempi.

Kun tarkastaa viimevuoden kauppaa kuukausittain, lisääntyi vuoden alkupuoliskollakin vientimäärä säännöllisesti, mutta vasta loppupuoliskolla lisääntymisprosentti kohosi huomattavan korkealle. Sitä vastoin oli alkupuoliskolla tuonnin ylijäämä oli

arvo paljon suurempi, niin että yhteen laskettuna alkupuoliskolla tuonnin ylijäämä oli 520 milj. yeniä. Loppupuoliskolla kauppa muuttui vientivoittoiseksi ja jatkui vuoden loppuun samassa sävyssä, joten viennin ylijäämä oli yhteensä tältä kaudelta 256 milj. yeniä. Jos vertaa viimevuoden kauppataaseen toissavuoteen, on huomattavissa, että oli viimevuoden tuontikauppa prosenttimäärässä vain 5 % suurempi mutta vientikauppa 20 %.

Kaupan yhteisen summan kasvamiseen oli epäilemättä vaikuttamassa yenin kurssin aleneminen ja yleinen maailman talousaseman pamtuminen. Kuitenkin suuri välitön syy on löydettävissä Yhdysvaltain silkkilangan ja Intiassa ja Kiinassa puuvillakankaiden oston lisääntymisessä. Vietiin silkkiä yhteensä 900 milj. yenin ja puuvillakan-kaita lähes 600 milj. yenin, t.s. yhteensä 1,500 milj. yenin edestä. Tämä summa tekee koko vientikau passa 65 %. Tavararyhmiin nähden oli viennissä ruoka-aineita 6 %, kivihiilen ja puutavaran tapaisia raaka-aineita 7 %, puuvilla- ja silkkilangan tapaisia puolivalmiita aineita 47 %, kokonaan valmistettuja aineita 38 % ja muita erilaisia 2, t.s. teollisuustuotteita yhteensä n. 85 %. Tuonnissa oli ruoka-aineita 15 %, raaka-aineita 60 %, puolivalmiita aineita 12 %, kokonaan valmistettuja 13 %, t.s. teollisuusaineita oli suurin osa.

Tilit ulkomaitten kanssa

Viimevuoden tuontivoittosummaan, 260 milj. yeniin lisätes-sä Korean ja Formosan samanlaisen arvioidun summan, 90 milj. yeniä tulee koko tuontivoittoisuus 350 milj. yeniksi.

Puhittaessa Japanin menotilistä ulkomaille päin, on ylläolevan summan lisäksi mainittava jokseenkin seuraavat.

Valtion ja yksityisten lainojen kuolet-tamiseksi ja niiden korkojen maksamiseksi... 150 milj.

Japanilaiset ulkomailta kuluttavat....	40 milj.
Japanissa olevien ulkomaantoimi-	
nimien voitot.....	30 "
Muihin maksuihin.....	30 "
	<hr/>
	250 milj.
Tuonnin ylijäämä.....	350
	<hr/>
	Yhteensä..... 600 milj.

Japanin saanti ulkomailta on jokseenkin seuraava.

Ulkomailla toimivien japanilais-	
ten voitot.....	115 milj.
Rahittuloja ja tonniston vuok-	
ramismaksuja.....	100 "
Vakuutusista lankeavat tulot.....	5 "
Siirtolaisten rahalähetykset.....	50 "
Ulkomaalaiset turistit kulutta-	
vat rahoja Japanissa.....	40 "
	<hr/>
	310 milj.

Erikoisesti viime vuonna,	
Lainoja ulkomailta.....	140 "
Ulkomaalaisten pääomia,	
Etelänmeren kummituotan-	
nosta ja yenin tilittämisestä..	40 "

	<hr/>
	180 milj.
	<hr/>
	Yhteensä 490 milj.
Hallituksen omistaman kul-	
lan myymisestä.....	75 "
	<hr/>
	Yhteensä..... 565 milj.

Jos nämä tulot ja menot lasketaan yhteen, tulee 40 milj. yenin vajeus. Mutta kun ulkomaankaupan arvoa laskiessa on tavallisesti huomioon otettava, että vientikauppiat rekisteröivät vientiarvoja todellisuutta paljon pienemmiksi. Jos tämä näkymätön tosiasia otetaan tässä tilin teossa lukuun, niin voidaan pitää varmana, että v.v:n tileissä ulkomaitten kanssa aikaansaatiin jokseenkin tasa paino. Voi siis sanoa, että tulokset olivat Japanissa toissavuoteen

verrattuna silmiinpistävästi korjaantuneet ja antavat valoisia toiveita alkaneelle vuodelle.

V:n 1925 vientikauppa tärkeitten tavaralajien mukaan
(arvo 1000 yenissä)

<u>Tavaralajit</u>	<u>Arvo</u>	<u>Vertailu v:een 1924</u>
Riisiä	9,150	7,588
Papuja ja herneitä	6,983	- 1,709
Meren tuotteita	24,769	- 220
Jauhoja	277	- 3
Teetä	14,727	1,950
Sokeria	32,146	3,084
Olutta	1,812	- 378
Säilykkeitä	13,634	5,355
Sillkivillaa	30,988	10,135
Kiviniiliä	33,068	10,665
Puutavaraa	19,571	6,246
Silkkilankaa	880,740	195,381
Puuvillalankaa	123,117	13,586
Rautaa	7,833	1,277
Olkinauhoja	12,292	3,123
Tulitikkuja	8,733	- 480
Silkkikangasta	116,981	- 8,864
Punpulikangasta	432,864	106,106
Kudottuja teoksia	30,949	8,930
Hattuja	9,062	3,446
Nappeja	8,665	- 290
Paperia	20,156	4,573
Sementtiä	4,233	1,866
Fajanssi- ja posliiniteoksia	35,261	9,822
Lasi ja lasiteoksia	17,334	3,362
Sähkölankaa	1,765	394
Rautateoksia	14,756	1,630
Kumipyöriä	9,455	6,219
Koneita	9,904	- 479
Leikkikaluja	10,784	2,477
Muita	360,991	101,641

V:n 1925 tuontikauppa tärkeitten lajien mukaan

Riisiä	120,510	49,701
Vehnää	70,186	- 3,497
Papuja, herneitä	70,057	9,245
Kanan munia	12,584	- 2,544
Sokeria	75,068	11,221
Raakaa kumia	33,343	9,963
Puuvillaa	923,081	317,810
Pellavaa	26,964	923,081
Lampaanvillaa	118,798	30,754
Sulfaatti ammoniumia	33,163	6,618

Fosforia	7,423	-	1,753
Papukaakkuja	106,895	-	3,217
Kivihiiliä	24,291	-	4,702
Malmia	11,710		149
Puutavaraa	76,605	-	52,455
Leseitä	14,994		69
Kaustista soodaa	11,656		3,280
Kivihiilivärejä	5,672	-	6,614
Lampaanvillakankaita	55,881	-	7,614
Selluloosaa	14,924		4,301
Rautaa	105,879	-	104,771
Lyijyä	16,375		1,832
Bentseeniä	17,517	-	1,033
Pumpulikankaita	10,375	-	1,653
Villakankaita	57,491	-	4,341
Paperia	17,503	-	8,517
Nauloja	246	-	7,202
Kelloja ja osia	9,235	-	3,035
Koneita	89,110	-	37,633
Muita	416,341	-	86,350

Tokiossa, 14 p:nä tammikuuta 1926
(T.W-be)

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C15.

ASIA:

Ministeri Raustettin raportti 45

Tokio

29/1 1926

SUOMEN LÄHETYSTÖ

TOKIOSSA

N:o 29

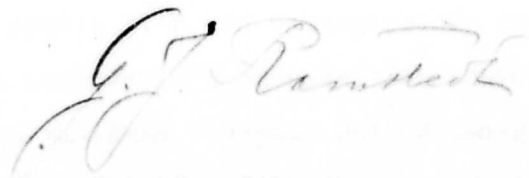
Tokio, 29 p:nä tammikuuta 1926

ULKOASIAIN.		
27/381 Sal. 26.		
3/3-26	3	LIL
	AGIA	
5.	C15	

Ulkoasiainministeriölle,

Minulla on täten kunnia ohellisena lähettää
Ulkoasiainministeriölle neljäskymmenesviides raportti-
ni, joka sisältää kirjoituksen

"Tilanne Kiinassa."

Tilanne Kiinassa.

Tshangtshunin selkkaus.

Tammikuun 15 päivänä päivätyssä raportissani mainitsin, että Itä-Kiinan rautatien palveluksesta oli erotettu joukko kiinalaisia ja sijaan otettu taattuina kommunisteja, joten venäläisillä neuvostolaisilla on tämä rautatie lujemmin käsissään kuin se on venäläisillä ennen milloinkaan ollut. Lisäksi mainitsin, että sama rautatie on kiinalaisille vihanomaisille esittänyt kaikki kertyneet laskut heti maksettaviksi, kieltäytyen kuljettamasta sotamiehiä ilman etukäteen lunastettuja pilettejä, mikä toimenpide selvästi oli tähdätty itse Tshang Tsolinia vastaan hänen ollessaan pulassa Kuon kapinan johdosta.

Vaativuudesta käteismaksun suorittamisesta kaikista sotajoukkojen siirtämisistä rautateitse on Itä-Kiinan rautatien ylijohtaja Ivanov sittemmin kaikella ankaruudella koettanut toteuttaa. Tämän johdosta syntyi t. k. 16 Tshangtshunin asemalla (eli sen Itä-Kiinan puoliosella Kuantshengtsen asemalla) selkkaus rautatieläisten ja muutaman tuhannen Heiluntshangin maakunnasta kootun sotamiehen välillä, näille kun ei annettu junaa. Sotamiehet upseereineen valtasivat itselleen asemalla olevan junan, ottivat väkisin veturin, ja tekivät vakivaltaa rautatien virkamiehille. Tämän kostamiseksi Ivanov heti käski lakkauttaa kaiken liikenteen Tshangtshunin ja Harbinin välillä. Liikenne keskeytettiin ja kaikki matkustajain ja tavain kuljettaminen pitkin koko rataa oli loppu. Tästä tietysti aiheutui suurta tappiota yksityisille, mutta erittäinkin Etelä-Mantshurian rautatielle, joka ryhtyi yrittämään hevoskaravaneilla kuljettamaan tavaroita ja matkustajia Harbinin asemalle ja takaisin, - tavaraliikenne on juuri tähän aikaan vilkkaimmillaan soypapujen vientikautena.

Tshang Tsolin ja kiinalaiset hallitusviranomaiset Mantshuriassa pitivät tätä Ivanovin ja venäläisten rautatievirkamiesten menettelyä sietämättömänä vallan-väärinkäyttönä. Etelä-Mantshurian rautatiehallitus esitti vaatimuksensa radan liikenteen äkkiniistä lopettamista vastaan ja Japanissa tämä selkaus herätti suurta huolestumista suurpoliittisena asiana. Huolestumista lisäsi se, että sanomalehtitietojen mukaan Ivanov oli uhannut pitää liikennettä lakkotilassa, kunnes kiinalaiset suostuvat käteismaksuun ja kunnes saadaan Venäjältä punaista sotaväkeä rautatietä suojelemaan kiinalaisten sotilaitten väkivaltaisuuksia vastaan. -Laskujen täysi suorittaminen, ne kun nousevat moniin miljooniin yuaniin ja ovat peräisin osaksi jo vanhoilta ajoilta, on kiinalaisille hallitusmiehille näin kiinalaisen kalenterivuoden lopussa aivan mandoton.

Koko tämä riita ei ole muuta kuin yksi ilmiö siinä kauvan jatkuneessa ja yhä edelleen jatkuvassa kamppailussa kiinalaisten ja venäläisten välillä, joka kamppailu koskee kysymystä, kuka tämän sekä Venäjälle että Kiinalle tärkeän radan oikeastaan omistaa. Venäläiset täällä kertaa vetoavat siihen, että rata on kaupallinen yritys, jonka pitää mikäli mahdollista kannattaa itsensä ja siksi se ei voi kuljettaa sotamiehiä ilmaiseksi tai tyhjiä kaukaisia maksulupauksia vastaan. Venäläiset viittaavat tässä m. m. siihen, että Etelä-Mantshurian rata saa kiinalaisten sotamiesten kuljettamisesta maksun. Kiinalaiset taas väittävät, että ennenkin on kuljetettu sotamiehiä yhteislipulla tai päällikön lupakirjalla, että maksun voi kerätä perästäpäin, ja että Mantshurian hallitusviranomaisilla on erikoisoikeuksia tämän radan käyttämiseen, joita oikeuksia maan hallituksella täytyy olla ja joita ei venäläiset voi ilkeydessään lopettaa. Nyt oli kysymys uuden rautatiepataljoonan lähettämisestä hunhuuseja vastaan ja siis jūuri rautatien osaksi hyödyksi.

Itä-Kiinan rautatien hallituksen muodostaa sääntöjen mukaan 5 kiinalaista ja viisi venäläistä jäsentä, mutta venäläisillä on nyt itseasiassa seitsemän, kiinalaisten ollessa vain viisi, joten ylivoima on venäläisillä. Useat rautatiehallituksen jäsenistä eivät asu Harbinissa, vaan muualla, jonka vuoksi hallituksen päätösvaltaisia kokouksia on vaikea saada kokoon. Tätä hyväkseen käyttäen Ivanov ja venäläiset menettelevät oman mieltensä mukaan, kuulematta kiinalaisten mieltä ja heille selkoa tekemättä. Rautatiehallituksessa vallitsee eripuraisuus ja kumankinpuolinen rettelöimishalu. - Tässä yhteydessä sopii palauttaa mieliin, että muutama vuosi sitte Neuvosto-Venäjä ja juuri nykyinen Karahankin kauniin sanoin julisti julkisesti Kiinassa kaikki tsaristisen hallituksen hankkimat etuoikeudet lakkauteiksi ja Neuvosto-vallan aloittavan kaikessa Kiinalle ystävällistä politiikkaa. Muut oikeudet sitte luovutettiin, mutta rautatietä ei annettu, koska siihen muka oli liitetty ehto Neuvosto-Venäjän tunnustamisesta heti.

Kun Ivanov itsepintaisesti pysyi käskyssään liikenteen keskeyttämisestä Harbin-Tshangtshun-linjalla, hän ja muutamat muut venäläiset vangittiin Harbinissa t. k. 22 p. Vangitsemiskäskyn oli antanut Tshang Tsolin, eikä Pekingin hallitus. Tästä taas Karahan Neuvosto-Venäjän puolesta jätti Pekingissä ultimatumin vaatien Ivanovin ja muiden vangittujen irtilaskemista, kiinalaisten erillään pysymistä radan asioissa ja neuvottelujen alkamista radan vastaisesta hoidosta. Presidentti Tuan Tshijui määräsi Tshang Tsolinin laskemaan vangitut irti, mikä lie toteutunutkin t. k. 25 p., ja liikennettä radalla uudelleen alkamaan. Nyt on Ivanov peruuttanut liikennekieltonsa ja radalla kuljetetaan sotilaitakin kuten aikaisemmin, nim. päällystön antamalla lupakirjalla. Muista riitakysymyksistä, lakkautuksen johdosta syntyneistä tappioista, y. m. aloitettaneen neuvotteluja.

Näin on tämä selkkaus, jolla näytti jo olevan hyvinkin laajakantoisia seurauksia perässään, nyt onnellisesti päättynyt, vaikka itse pääasia, kysymys radan omistussuhteista, onkin samalla kannalla kuin ennenkin. Tämän selkkauksen ollessa kriittisimmässä kohdassaan, näm. Ivanovin uhatessa hankkia punaisia sotilaita kiinalaisia sotilaita vastaan, Japanissa jo suunniteltiin yhteistä opposition puolelta alotettavaa hyökkäystä Katon ministeristöä vastaan, mutta menee tämä hallituksen kaatamispuuha nyt tyhjiin, kun Tshangtshunin ja Harbinin rata taas on auki. Mutta sittenkin on tämä selkkaus antanut aihetta Japanin hallitukselle monenmoisiin huoliin ja jälkikaikuja asiasta kyllä jäh poliittisiin piireihin.

Kumpiko voitti tässä selkkauksessa, Venäjä vai Kiina, - tämä kysymys on toistaiseksi turha ottaa keskusteltavaksi, kun asiat vielä ovat kesken kehitystään ja selkkauksen loppuminen vain kompromissi, satunnainen välipäätös, varsinaisen riidan vielä ollessa ratkaisematta ja pysyessä entisessä kohdassaan: kuka se oikeastaan omistaa Itä-Kiinan rautatien? Kumpi sen saa, Kiina vaiko Venäjä?

Tokiossa, tammikuun 27 p. 1926.

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C15.

ASIA: _____

Chargé d'affaires Raustellin rap. no 46.

Folkio.

6/2 1926.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

TOKIOSSA

N:o 42

Tokio, 6 p:nä helmikuuta 1926

ULKOASIAINMINISTERIÖ		
8/387 Sal. L. v. 26		
6/3-26	2	Litt.
5	OSASTO C15	ASIA

Ulkoasiainministeriölle,

Minulla on kunnia ohellisena lähettää
Ulkoasiainministeriölle neljäskymmenkuudes ra-
porttini, joka sisältää kirjoituksen

"Sisäpoliittinen tilanne Japanissa".

J. J. Paasikallio

8 381 Sac. 26
6/3-26

Tammikuun 20 alkoi Japanin parlamentti 51:sen istuntokautensa. Virallisesti kyllä avataan jo joulukuun 26 päivänä, mutta virallisen avajaistilaisuuden ja sitä heti seuraavien vaalien sekä valiokuntien nimittämisen jälkeen se tammikuun alussa ottaa loman, jonka aikana tavallisesti puolueet järjestävät omat asiansa ja vastaisen työohjelmansa, ja kokoon-tuu uudelleen tammikuun 20 p., josta siis alkaa varsinainen työkausi.

Vanhan tavan mukaan pitävät työkauden alkajaisiksi päämi-nisteri, ulkoasiainministeri ja rahaministeri kukin kummal-lekin kamrille puheensa hallituksen puolesta, kosketellen hallituksen tärkeimpiä asioita, ulkomaan kysymyksiä ja maan taloutta. Pääministeri varakreivi Katon puhe tällä kertaa sanottiin lehdissä kovin ylimalkaiseksi ja koskettelikin enem-män ulkopoliittikkaa, eritoten äskeistä Kiinan kenraalien välistä sotaa, kuin Japanin sisäisiä asioita. Ulkoministerin, parooni Shideharan puhetta on arvosteltu vastustajain taholta suopeammin, mutta kun sekin oikeastaan vaan oli selostus Ja-panin suhteista juuri Kiinaan ja Venäjään päin, ei yksityis-kohtiin tässä kannattane syventyä. Rahaministeri puolestaan teki hyvin yksityiskohtaisesti selkoa finanssioloista ja valti-on talousohjelmasta uusine veroehdotuksineen. Näitten puheit-ten jälkeen seuraa sitten keskustelua hallituksen toimenpiteis-tä yleensä ja asetetaan ministerien vastattavaksi kaikenlaisia kysymyksiä. Tällä kertaa tällaisia välikysymyksiä on niin run-saasti, ettei eduskunta ole tätä keskustelukautta vielä lop-puun suorittanut. Kukin edustaja asettaa kysymyksensä ministe-rin tai hänen edustajansa heti vastattavaksi, minkä takia mi-nisterien onkin oltava aina lukuisasti läsnä. Tällä tavalla kukin puolue koettaa voittaa laakereita ja/selkoa kannatuksesta muissa puolueissa. /ottaa

Katon ministeristö, joka alkuaan muodostettiin kokoumuksena Katon johtaman Kenseikai-puolueen, Takahashin johtaman Seiyu-kai-puolueen ja Inukain johtaman Kakushin Clubin jäsenistä, on senjälkeen kun Kakushin Club yhtyi Seiyukaihin, josta taas jo aikaisemmin oli eronnut vanhoillisempi tai varovaisempi suunta erityiseksi, Seiyuhonto nimiseksi puolueeksi, ja Seiyukain mie-het hallituksesta poistuivat, nykyisessä kokooanossaan muodos-tettu yksinomaan Kenseikain miehistä. Ennen eduskunnan kokoon-kutsumista koetti Seiyukain nykyinen johtaja kenraali Tanaka, jolla ei ole tähän saakka ollut paikkaa eduskunnassa, mutta joka nyt on Kenseikain toimesta nimitetty ylähuoneen jäseneksi, kai-kin voiminsa saada aikaan yhtymistä Seiyukain ja Seiyuhonton välillä. Tämän yhtymishankkeen puolella on ollut usea Seiyu-honto-puolueen edustaja eduskunnassa, mutta pääjohtajat, entinen sisäministeri Tokonami ja Yamamoto ovat pysyneet uskollisina oman puolueensa asialle ja vastustavat yhä sulautumista Seiyu-kaihin. Joulukuun loppupuolella siksi erosivat Seiyuhontasta yhteensä 25 eduskuntalaista ja muodostivat toistaiseksi oman ryhmänsä, jolle on annettu nimeksi Dookokai. Tämän Dookokain yhtymisen Seiyukaihin lienee odotettava ennen pitkää.

vaksi avoimista uusien tilojen ja tämä on...
sekin joka juuri oli eronnut. Kenseikai-puolue...
kuten tähänkin asti... hallitukseen.

Kenseikai-puolueella ei ole eduskunnan alahuoneessa enemmistöä eikä ole tunnetusti liittosakaan muun puolueen kanssa. Kun alahuoneessa on kolme suurta puoluetta, Kenseikai, Seiyukai ja Seiyuhonto, ei hallituksen asema ole vankka. Mutta toiselta puolen Seiyukai, joka nyt on varsinainen vastustuspuolue ja mielellään kaataisi hallituksen, johon hallitus vastaisi eduskunnan hajottamiskäskyllä ja uusien vaalien julistamisella, tällä kertaa ei uskalla liiaksi hallitusta ahdistaa, koska uudet vaalit viime vuonna vahvistetun, yleisen äänioikeuden antaneen uuden vaalilain mukaan voi merkitä Seiyukaille suuria va tappioita, nyt nähtävästi pyrkii onkimaan itselleen suurempia äänimääriä nykyisessä eduskunnassa ja on kaikkea eduskunnan hajottamista vastaan. Jos Seiyukain ääniin lisätään Dookookain äänimäärät, on näin vahvistunut Seiyukai vain kahta ääntä pienempi kuin hallituspuolue.

Suhteet alahuoneessa ovat tätä nykyä seuraavat:

Kannattajia:

Kenseikai	163
Seiyuhonto	96
<hr/>	
Yhteensä	253

Vastustajia:

Seiyukai.....	136
Shinsei Club	26
Dookookai	25
"Businessmen"	9
Villejä	6
<hr/>	
Yhteensä	202

Aseman hallitsee siis täydellisesti Seiyuhonto, eikä hallituspuolue Kenseikai. Ja Seiyuhonto, joka syntymäänkin on puolue, joka on ottanut tehtäväkseen sille vieraan hallituksen (Kiyouran kabinetintukemisen ja voidaan katsoa varsinaiseksi vahvoillisuuden edustajaksi, tulee mielellään käyttämään tätä nykyistä asemaansa Kenseikainkin uudistushaluja vastaan, joten on luultava, että Kenseikai nyt kallistuu oikealle ja hakee työrauhaa Seiyuhonton turvissa.

Eduskunnan istunnoissa pitäessään puheensa ja antaen kysymyksiin lyhyet ja usein sangen ivalliset vastauksensa (esim. kysymykseen, mikä on Japanin politiikka Tshangtsolinin ja Mantshuriaan nähden? - Ei meillä ole mitään poliittisia näkökohtia Tshangtsolinin pain, vaan Kiinaan kokonaisuudessaan) pääministeri Kato, joka oli tunnettu vanhastaan hyvin tarokkaaksi, suorasuiseksi ja innostuneeksi mieheksi, näytti kovin väsyneeltä ja puhui heikolla äänellä, joten oli vaikea hänen sanojaan kuulla. Ei kuulu, puhukaa kovemmin, huusi joku. Kato vastasi heti: jos eduskunnan jäsenet suvaitsisivat olla hiljaa, kuten pitäisi, niin kyllä kuuluu; vika on teissä.

Pääministeri oli vilustunut ja muutaman päivän sairastettuaan hän aivan odottamatta kuoli tammikuun 28 päivän aamulla. Sisäministeri Wakatsuki oli kolme neljää päivää aikaisemmin valittu virkaatekeväksi pääministeriksi ja myös Kenseikai-puolueen virkaatekeväksi johtajaksi, sen jälkeen kun rahaministeri Hamaguchi oli tästä toimesta kieltäytynyt. Pääministerin kuolema aiheutti koko kabinetin eron, mutta sitä ennen Wakatsuki oli nimitetty pääministeriksi, eroavan ministeriston uudeksi pääministeriksi. Hallitsija-Prinssi antoi Wakatsukille tehtäväksi muodostaa uuden hallituksen ja tämä hallitus tuli sama kuin sekin joka juuri oli eronnut. Kenseikai-puolue siis jäi yksin kuten tähänkin asti maata hallitsemaan.

Syyntä siihen, että mitään muutoksia ei tapahtunut hallituksen kokoonpanossa, on se, että koko Kenseikai-puolueen toiminta sellaisenaan on saanut yleistä tunnustusta. Sen saavutuksista ovat tärkeimmät finanssiolojen paraneminen, viennin elvyttäminen, tullitulojen lisääminen ja ennen kaikkea yleisenäioikeuden antaminen. Sekä ylemissä piireissä että kansan keskuudessa Kenseikai on voittanut yhä enemmän suosijoita ja kannattajia ja on luultava, että jos vaaleja nyt pantaisiin toimeen uuden lain mukaan juuri Kenseikai saisi uusilta äänestäjiltä enemmän ääniä kuin mikään muu tähänastinen puolue.

Kaikki tämä Kenseikain menestys on nyt Katon kuoltua tunnustettu hänen persoonallisuutensa ansioksi ja kysytään siksi, sekä puolueen omissa lehdissä että muissa, onko Wakatsuki hänen veroisensa. Omat puoluelaiset kiittävät uutta pääministeriä kyvykkääksi ja ahkeraksi, mutta muilta tahoilta huomautetaan siitä, että Wakatsuki on suureksi puoluejohtajaksi liian ystävällinen ja sovitteleva luonteeltaan. Hänellä ei ole, niinkuin oli Katolla, sitä äärimmäisen lujaa tahtoa ja lannistumatonta sitkeyttä, jota puolueen johtajalta vaaditaan eikä hänellä ole itsekään sellaista suurta omaisuutta puolueensa toimintaa tukemaan, jollaista Katolla oli.

Vastustuspuolueetkin ovat ottaneet vastaan Kenseikai-puolueen jäämisen hallitukseen miltei itsestään luonnollisena asiana, koska eduskunnan istuntokausi vasta oli alkanut ja hallituksella on sekä budgetti-asiat että monet muut tärkeät ehdotukset jo valmiina takanaan ja eduskunta työhön ruvetessaan siis voi asioihin Kenseikain opastaman tutustua. Hallituspuolueen vaihtaminen olisi merkinnyt käytännössä kaiken työn pysähtymistä uusien lakiehdotusten laatimista varten.

Parantaakseen valtion rahataloutta aikoo hallitus esittää muutoksia tullitariffiin ja sängen pitkälle käyvä verouudistuksen. Näihin asioihin ei ole, kuten yllä mainitsin, parlamentissa vielä ehditty käsiksi, vaikka rahaministeri Hamaguchi jo on jättänyt sille 21 valtion tuloja koskevaa uutta esitystä.

Tyytymättömyyttä edustaa parlamentissa pääasiallisesti Seiyukai, joka moittii hallituksen säätäväisyyttä ja luotonannon tiukentamista. Kenraali Tanaka puhuu lempiaineenaan nykyisen hallituksen "passivisesta" ja "negatiivisesta" sisäpolitiikasta ja "ohjelmattomaksi käyneestä ulkopolitiikasta", jota vastoin Seiyukailta on asetettavanaan "aktiivinen toiminta" ja "teollisuuden laajentaminen". Hallituksen suhtautuessa hellävaroen ja tapahtumain kulkea tarkaten Kiinan äskeisiin selkkauksiin Tanaka ja hänen johtamansa Seiyukai vaati heti jyrkkiä ja ratkaisevia toimenpiteitä. Ulkoasiainministerin on nyt helppo puolustaa hallituksen varovaisuutta, kun asiat Kiinassa kääntyivät Japanille edullisiksi ilman aktiivista sekaantumista. Samalla tavoin on rahaministerin helppo viitata numeroilla niihin tuloksiin, joihin on säätäväisyyttä ja negatiivista politiikkaa harjottamalla päästy.

Ilmiö, johon parlamentissa tällä kertaa on vastustajain taholta pantu suurta painoa ja joista tahdotaan syyttää hallitusta, on tässäkin erikseen mainittava. Japanin kansa, joka on ollut tunnettu erittäin kohteliaaksi ja siivoksi, on silminnähävästi menettämässä nämä hyvät ominaisuutensa. Yleintapojen villiytyminen kasvaa ja varsinkin nuorisossa on paljon ilmestynyt huligaanityyppejä. Noin kuukausi sitten Tsurumissa (Tokion ja Yokohaman väliellä) työmiehet noin parituhatta miestä kummaltakin puolen panivat toimeen sodantapaisen tappelun keskenään. Ja noin viikko sitten muutamat "anarkistit" (joukko nuoria huligaaneja), kun eivät saaneet pi-

tää kokousta Shibana puistossa, läksivät Tokion vilkkaammalle pääkadulle Ginzalle, missä - ihan kaupungin keskellä, sunnuntai-iltana ja väentungoksen ollessa suurimmillaan - rikkoivat puotien ikkunoita ja heittelivät kadulle tavaroita, nostoksi porvareille ja heidän poliisilleen. Poliisi lienee saanut tähän asti kiinni vain 9 miestä tästä räyhääjäsakista, muista ei ole vielä tietoa, vaikka heitä oli lähes kolmekymmentä nuorukaista. Tällainen ilkivalta on saanut Ginzan kauppiat aivan kauhuihinsa ja syytetään poliisia ja hallitusta toimetttömyydestä. Tämänluontoinen tapahtuma on toistaiseksi japanilaisille jotain aivan outoa, mutta johtuu siitä, että japanilaiset innokkaasti ahmivat kaikenlaisia uusia oppeja ja siis myös "kommunismia" ja "anarkismia" vieraitten mallien mukaan. Anarkistit tai mitä he länevät, huhujen mukaan, uhkaavat uudistaa hyökkäyksensä porvareita vastaan. - Hallituksen puolesta ulkoasiainministeri tunnusti, että villiytymistä on huomattavissa, mutta kysymyksen tekijälle hän koetti tehdä selväksi, ettei Neuvostohallituksella ole mitään osaa tässä ja että Neuvosto-Venäjään on Japanin suhde samallinen kuin muihinkin valtioihin.

Tosiasia kuitenkin on, että sekä sosialismi että kommunismi ovat viime vuosina voittaneet yhä suuremmat joukot puolelleen niin koulunuorisossa kuin nuorten työmiesten keskuudessa ja että tämä on tapahtunut ja tapahtuu nytkin kaikenlaisten salassa painettujen ja ostettujen kirjain ja lentolehtisten johdosta. Poliisin joskus onnistuu päästä selville salaisista kirjapainoista ja kirjoittajista, mutta tavallisesti se sitä ennen on etsimänsä asian johdosta jo pidättänyt kymmeniä viattomia, joten tyytymättömyys poliisilaitokseen on vain kasvamassa.

Tätä villiytymistä ja kommunismin leviämistä huomaten monet sanomalehtikirjoittajat lausuvat epäilevänsä, oliko yleisen äänioikeuden antamiseen vielä syytä. Tällaiset vanhoilliset ja pessimistit ovat kuitenkin onneksi harvassa ja luultavaa on, että se työväenpuolue, joka syntyy milloin käydään uusiin parlamenttivaaleihin, tulee hyvinkin maltillinen ja isämaallinen. Mutta uuden puolueen syntymistä koettavat nykyiset puolueet tietysti niin kauan kuin mahdollista estää ja siksi he myöskään eivät halua parlamentin hajoitusta.

Tokiossa, helmikuun 6 p. 1926.

tää kokoustaan Shibon puistossa, läksivät Tokion vilkkaammalle pääkadulle Ginzalle, missä - ihan kaupungin keskessä, sunnuntai-iltana ja väentungoksen ollessa suurimmillaan - rikkoivat puotien ikkunoita ja heittelivät kadulle tavaroita, nostoksi porvareille ja heidän poliisilleen. Poliisi lienee saanut tähän asti kiinni vain 9 miestä tästä räyhääjäsakista, muista ei ole vielä tietoa, vaikka heitä oli lähes kolmekymmentä nuorukaista. Tällainen ilkivalta on saanut Ginzan kauppiat aivan kauhuihinsa ja syytetään poliisia ja hallitusta toimettomuudesta. Tämänluontoinen tapahtuma on toistaiseksi japanilaisille jotain aivan outoa, mutta johtuu siitä, että japanilaiset innokkaasti ahmivat kaikenlaisia uusia oppeja ja siis myös "kommunismia" ja "anarkismia" vieraitten mallien mukaan. Anarkistit tai mitä he lienevät, huhujen mukaan, uhkaavat uudistaa hyökkäyksensä porvareita vastaan. - Hallituksen puolesta ulkoasiainministeri tunnusti, että villiytymistä on huomattavissa, mutta kysymyksen tekijälle hän koetti tehdä selväksi, ettei Neuvostohallituksella ole mitään osaa tässä ja että Neuvosto-Venäjä on Japanin suhde samallinen kuin muihinkin valtioihin.

Tosiasiakin on, että sekä sosialismi että kommunismi ovat viime vuosina voittaneet yhä suuremmat joukot puolelleen niin koulunuorisessa kuin nuorten työmiesten keskuudessa ja että tämä on tapahtunut ja tapahtuu nytkin kaikenlaisten salassa painettujen ja ostettujen kirjain ja lentolehtisten johdosta. Poliisin joskus onnistuu päästä selville salaisista kirjapainoista ja kirjoittajista, mutta tavallisesti se sitä ennen on etsimässä asian johdosta jo pidättänyt kymmeniä viattomia, joten tyytymättömyys poliisilaitokseen on vain kasvamassa.

Tätä villiytymistä ja kommunismin leviämistä huomaten monet sanomalehtikirjoittajat lausuvat epäilevänsä, oliko yleisen äänioikeuden antamiseen vielä syytä. Tällaiset vanhoilliset ja pessimistit ovat kuitenkin onneksi harvassa ja luultavaa on, että se työväenpuolue, joka syntyy milloin käydään uusiin parlamenttivaaleihin, tulee hyvinkin maltillinen ja isämaallinen. Mutta uuden puolueen syntymistä koettavat nykyiset puolueet tietysti niin kauvan kuin mahdollista estää ja siksi he myös kääntävät halua parlamentin hajoitusta.

Tokiossa, helmikuun 6 p. 1926.

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C15.

ASIA: _____

Charge d'aff. Amsterdam rap. no 4/27

Tokio

5/3 1926.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

TOKIOSSA

N:o 77

Tokio, 5 p:nä maaliskuuta 1926

9/381 Sal. D. 26.

1/4-26	12	112.
	ORANTO	ASIA
S.	C15.	

Ulkoasiainministeriölle,

Minulla on kunnia ohellisena lähettää Ulko-
asiainministeriölle neljäskymmenesseitsemäs raport-
tini, johon sisältyy kirjoitus

"Japanin sisäisiä asioita".

G. J. Ramstedt

Japanin sisäisiä asioita.

Parlamentissa, jonka istuntokauden alkamisesta kirjoitin edellisessä raportissani, on tähän mennessä aikaa vietetty suurimmalta osalta kaikenlaisten kysymysten tekemiseen kabinetin jäsenille - kysymyksiin, joilla usein ei ole minkäänlaista yleistä merkitystä, mutta joihin ministerien on kuitenkin jotain vastattava. Kabinetin jäsenillä on ollut täysi työ koettaessaan tätä omituista utelemishalua tyydyttää. Hallituksen politiikka siinä tai toisessa maalle tärkeässä kysymyksessä ei näy parlamentin jäseniä huvittavan, vaikka sellaisia kyselyaiheita kyllä olisi olemassa. Sen sijaan käydään tavallisesti kiinni aivan yksityisiin asioihin ja löysiin huhuihin ja erityisesti vastustajan raha-asioihin. Tarkoitus on vastustuspuolueilla nyt tehdä ministerien vallassa-oloa niin siedettäväksi kuin suinkin ja herättää huomiota paljastamalla asianomaisen ministerin moraalinen huonouden. Sanomalehdet ja yleisö, joka tällaisista asioista näkyy olevan erikoisesti huvitettu, saavat runsaasti aihetta uusiin huhuihin ja uusiin epäilyksiin. Näin on riehumassa paraikaa aivan suunnaton skandaali-kilpa eri puolueiden välillä, sekä eduskunnassa että sanomalehdissä.

Oikeusministeri tri Egi, josta olen ennen kirjoittanut hänen Suomi-ystävyytensä vuoksi ja jota tietysti oikeusministerinakin pitäisi katsoa rehelliseksi mieheksi, on joutunut omituisen provokatio-jutun uhriksi. Muuan Seiyukain mies Egia syytti erään sosialistin vangituttamisesta salakavalalla tavalla siihen aikaan kun Egi vielä oli pääministeri Katon ja ministerineuvoston sihteerinä. Tri Egi oli muka antanut erään Kobashinimisen miehen vikoitella sosialistia hommaamaan pääministeri Katon murhaamista, josta oli seurauksena että sosialisti tavattiin pommineen määrättyllä paikalla ja joutui vangituksi. Tri Egi väittää koko jutun aivan perättömäksi ja on antanut tuomio-latoksen tehtäväksi asian tutkimisen. Mikäli arvellaan, on Kobashi, tuon vangitun sosialistin toveri, suuri valehtelija, mutta Seiyukain edustaja ja muutamat lehdet ovat valmiit hänen sanojaan uskomaan. Seiyukaille kokonaisuudessaan onkin tri Egi kaikkein epämieluisin mies, syitä on vaikea arvata.

Toiselta puolen on Seiyukain johtaja kenraali Tanaka julkisesti kerrottu luvanneen yhtä ja toista kaunista muutamille liikemiehille Oosakassa ja on, huhujen mukaan, saanut eräältä miljoonamieheltä yli 3 miljoonaa yeniä käytettäväkseen. Eräs näitten rahojen välittäjä, jonka piti saada prosenttinsa rahojen tuomisesta, ei ole tyytyväinen ja on paljastanut asiat. Näin on kenraali Tanaka yksityishenkilönä joutunut Seiyuhonton ja Kenseikain revittäväksi. Asia on ollut parlamentissa esillä ja eilen parlamentti päätti asettaa komitean tätä "lahjomisjuttua" tutkimaan, Seiyukain vastalauseista huolimatta. Eilinen istunto olikin sen johdosta tavallista kuumempi ja sekin skandaaliksi nimitettävä. Kenraali Tanakan nostamat ja salaista hallituksen kaatamista varten käyttämät varat nousevat yhteensä yli 5 miljoonan yenin, sanotaan.

Tässä Seiyukain rahojen käytössä on ollut yhtenä numerona myös se, että parlamentin jäseniä on ostettu liittymään Seiyukaihin. Yhtenä apulaisena on ollut kenraali Yamanashi, entinen sotaministeri ja Tanakan ollessa sotaministerinä tämän varaministeri. Yamanashi on kutsuttanut yksityisesti ja yksitellen luokseen Seiyukain ulkopuolella olevia parlamentin jäseniä, keskustellut heidän kanssaan Seiyukaista ja Kenseikaista ja tarjonnut 5,000 yeniä Seiyukaihin liittymälle. On ollut sellai-

siakin Yamanashin puheille kutsuttuja, jotka ovat tällaista siirtymistä puolueesta toiseen paheksuneet ja rahoista kieltäytyneet, jonka vuoksi asia on vähitellen tullut ilmi ja Tanakan ja Yamanashin yhteistoiminta paljastetuksi. Näin on koko se ryhmä, joka hiljattain Seiyuhontosta luopuen siirtyi Seiyukaihin, tullut omituisen epäilyksen esineeksi, kun arvellaan heidänkin mahdollisesti saaneen rahoja siirtyäkseen hallituksen kaatamista varten Seiyukaihin. Parlamentissa mieliala on kiihkeä ja puolueet syyttelevät toinen toistaan lahjomisesta ja lahjusten ottamisesta.

Mutta lisäksi tulee juttuja lahjusten ottamisesta tapauksissa, jolloin ei ole kysymys puoluen edusta tai valtaan pääsemisestä, vaan paljoa rumemmissa asioissa. Sellainen on esim. Matsushiman skandaali-juttu. Oosakassa on Matsushima-niminen iso huvituskortteeri, joka on aikojen kuluessa käynyt liian ahtaaksi ja joka siksi joko olisi laajennettava tai muutettava muualle. Tällaisia laajennuksia tai siirtoja varten tarvitaan kuitenkin hallituksen suostumus, eritoten sisäministerin päätös. Oosakassa muutamat huvitus-yhtiöt muodostivat vahvan liiton, joka etukäteen varmana siitä, että se voi aiketaan toteuttaa, osteli halvalla maata kaupungin laidasta taroituksessa, että Matsushima ja ilopaikat siirretään sinne, eikä minnekään muualle. Tämä ilopaikkojen perustamista varten muodostettu rahakas yhtiö eli liitto on ulottanut vaikutuksensa Tokion vaikutusaltaisimpiin piireihin asti ja huhujen mukaan on parlamentinjäsenien keskuudessa, puoluejakoon katsomatta, useita, jotka ovat sitoutuneet kannattamaan sen pyrkimyksiä monopolisoimaan ilopaikat Oosakassa ja siinä tarkoituksessa rahan edestä luvanneet kannatustaan.

Niinkuin näkyy ylläolevasta, on siis kaikenlaisia likaisia juttuja paraikaa täällä keskusteluaiheena, sekä eduskunnassa että lehdistössä. Mitään yleistä arvostelua moraalista on tois-taiseksi vaikea antaa, sillä vaikka juttujen takana on paljon rumia tosiasioitakin, on liioitteluhalu nykyään suuri ja toiselta puolen todistaa kiihko ja mielenkuohu, että tällaisia asioita vastaan yleinen omatunto suuttuneesti reageeraa ja vaatii tutkimista ja syyllisten rankaisemista.

Tokiassa, maaliskuun 5 p. 1926.

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C15.

ASIA: _____

Charge d'aff. Ruuskaelin raportti no 48.

Tobias

4/3 1926.

SUOMEN LÄHETYSTÖ
TOKIOSSA

N:o 101

Tokio, 19 p:nä maaliskuuta 1926

ULKOASIAINMINISTERIÖ		
10/381 Saap. 1926		
26/4-26	?	111
5.	C15.	

Ulkoasiainministeriölle.

Minulla on kunnia ohellisena lähettää
Ulkoasiainministeriölle neljäskymmeneskahdeksas
raporttini, joka sisältää kirjoitukset

- 1, Tilanne Kiinassa
- 2, Tilanne Mantshuriassa
- 3, Japanin tullitariffin uusiminen.

G. J. Ramstedt

Tilanne Kiinassa.

10 381 Sac.
26/4-26

Kun toiselta puolen marsalkka Tshang Tsolin oli voit-
tanut kapinaan nousseen kenraali Kuo Tshunlinin ja saavut-
tanut täyden määräamisvallan ja rauhan Mantshuriassa ja
toiselta puolen kristitty Feng Yuhsiangin "kansallisen" ar-
meijansa avulla ulottanut alueensa rajat Tientsiniin ja
merenrannalle asti, olisi luullut, että ainakin väliaikai-
sesti sisäinen rauha tai sotaväsymys olisi seurannut. Kii-
nan hallitus Pekingissä näkyy näin odottaneen ja siksi se
katsoi ajan tulleen konferenssien jatkamiseksi. Mutta rau-
hattomuutta onkin jatkunut yhtämittaisesti. Tshang Tsolin
on lähettänyt poikansa kenraali Tshangin Shangaikuanin
tienoille laajentamaan Mantshurian aluetta etelämpään ja
entinen Tshilin kuvernööri kenraali Li on yhdessä Shantung
maakunnan kuvernöörin kanssa jatkanut sotavalmistelujaan
etelässä tarkoituksenaan valloittaa itselleen Tientsinin
seudut takaisin. Marsalkka Tshang on avustellut Li-kenraalia
ja kenraali Wu Peifu on samaten ollut innokkaasti työssä
nykyään Pekingissä vallalla olevan kansallisen puolueen ja
Feng Yuhsiangin asettamain miesten kukistamiseksi.

Kahdelta puolen, sekä pohjoisesta että etelästä, on siis
kansallinen armeija eli Kuomintshun ollut hyökkäysten alaisena.
Kenraali Li on edennyt ja saavuttanut vastassa olleista kansal-
lisista sotajoukoista voiton toisensa jälkeen, vaikka tappi-
oitakin on silloin tällöin ollut. Hänen etenemisensä johdosta
on Tientsinissä aika ajoin vallinnut suuri levottomuus, kun
on pelätty kaupungin uudestaan joutuvan taistelevien temmel-
lyspaikaksi.

Tientsin on Peho eli Peiho joen etelärannalla, 34 mailia
joen matalarantaisesta suusta. Joen suussa on pohjoispuolella

Taku eli Tangku linnoitus, joka tuli kuuluisaksi boksari-
kapinan aikana. Laivaliikenne Tientsiniin on joen kapeuden
ja mataluuden vuoksi vaikeanlainen ja laivojen on jokea nous-
takseen Takun ulkopuolella odotettava vuoksivettä ja luotsia.
Takun linnoituksista on boksarikapinan jälkeisessä rauhanso-
pimuksessa vuodelta 1901 määräys, että ne ovat hävitettävät
maan tasalle, mutta itse asiassa ne kuitenkin vielä ovat jä-
lellä ja kiinalaiset, erittäinkin nykyiset kansalliset, ovat
kuuleman mukaan niitä päinvastoin parannelleet. Tientsinin
ja Pekingin välinen rautatie on saman rauhansopimuksen mukaan
aina oleva avoin ja ulkomaalaisten käytettävissä ja niinkään
pääsy mereltäpäin Tientsiniin turvattu ja esteetön. Nyt ovat
kuitenkin linnoituksessa olevat kansalliset armeijaosastot
siellä pitämässä huolta siitä, etteivät mukdeniläiset ja shan-
tungilaiset pääse mereltäpäin Tientsiniin ja Mukdenin sotalai-
väistä onkin jo pari kertaa yritetty laskea miehiä maihin näil-
lä main. Tangkun tykit ovat siksi valmiina ampumaan ja miinoja
on asetettu sekä joen suuhun että linnoituksen kohdalle mereen.
Tätä tien miinoittamista vastaan ovat konsulit ja ministerit
protesteeranneet, mutta linnan upseerien ja luotsien avulla on
kuitenkin voitu tulla toimeen ilman vakavampia rettelöitä.

Mutta maaliskuun 12 p. klo 3 aikaan, kun kaksi japanilaista
miinanhävittäjää (~~KIKI~~ Fuji ja eräs toinen) olivat matkalla
Tientsiniin, niitä Takusta amuttiin. Japanilaisten puolelta oli
ryhdytty kaikkiin varovaisuustoimenpiteisiin: oli etukäteen ilmoi-
tettu laivojen tulosta, oli Takusta tullut kiinalainen upseeri
laivassa, jne., mutta kohta kun tämä upseeri oli laivasta Takun
kohdalla poistunut, linnoituksesta alkoi kiväärituli laivoja
kohti, seurauksella, että oli yksi vaarallisesti ja kolme lie-
västi haavoittunutta. Japanilaiset laivat vastasivat kuula-
ruiskutulolla, samalla kun heti kääntyivät takaisin ja läksivät

Daireniin. Kiinalaisilla Takussa lie ollut 8-10 haavoittunutta.

Tämä japanilaisiin laivoihin ampuminen, joka nyt on Japanin lehdissä suurena numerona, ei ole ainoa tapaus. Myöskin erästä Norjan laivaa on ammuttu ja Norjan ministeri on siitä Pekingissä jättänyt protestin. Mutta Japanin laivojen ampuminen juuri kun Japanin puolelta on Kiinaa kohden osoitettu monella eri tavalla ystävällistä mieltä, on saanut mielet täällä kiihkeään tilaan. Mistä johtui tämä ammunta? Kiinan taholta on heti lähtenyt monta selitystä. Puolustaudutaan sillä, että laivoja oli kaksi eikä yksi, kuten oli aikaisemmin ilmoitettu, - että laivat tulivat Takun kohdalle klo 2 eikä klo 6n ja 10n välillä, kuten oli sovittu, - että ampumisen aloittivat laivat eikä linnoitus, - että linnoituksesta ammuttiin tyhjiä varoituskaukkuja, jota vastoin japanilaiset vastasivat kuularuiskulla, j. n. e. Nämä selitykset ovat kuitenkin kovin ristiriitaisia ja selvästi keksittyjä. Syynä oli nähtävästi pelko, että toinen laiva olisi Mukdenin laivoja. Taikka, mikä myös on mahdollinen, sotamiehet ammuskelivat muuten vain vihaamiensa japanilaisia kun ne olivat ampumamatkan päässä, japanilaisethan ovat mukdenilaisten liittolaisia.

Tämä ampumistapaus on otettu Japanissa erittäin vakavalta kannalta ja eduskunnassa tehtiin siitä kohta välikysymys. Tientsinissä ja Pekingissä on tehty protestit ja ovat muittenkin valtojen edustajat asiaan liittyneet, sillä kysymys on siksi tärkeä ja kiinalaisten valeet liian julkeat. Tientsinissä on Amerikan, Ranskan, Italian ja Englannin laivoja ulkomaalaisten suojaksi. Japanilaisilla oli tarkoitus lähettää nuo kaksi laivaa samaten suojelemaan kansalaisiaan ja muita.

Japanilaiset sanomalehdet vaativat, että Kiinan hallituksen

sotilait ampuivat 17 kuularuiskusta kuoliaaksi ja haavoittivat 6.
Tokiassa, maaliskuun 19 p. 1925.

on esitettävä anteeksipyyntö ja rankaistava syylliset sekä maksettava korvaus haavoittuneille. Japanin hallitus ei tahdo itse rankaisun suuruutta määrätä eikä myös korvauksen, mutta odottaa, että Kiinan hallitus verukkeita ja ilman valheellisia selityksiä ottaa kantaakseen vastuun tästä ikäväs- ta tapauksesta. Japanin hallitus siis ei halua tehdä mitään suurempaa numeroa tästä asiasta, vaan toivoo Kiinalta rehellistä erehdyksen tunnustamista. Epävarmaa on kuitenkin suos- tuvatko kiinalaiset ilman voimakeinoja tunnustamaan erehty- neensä ja rankaisevatko he syyllisiä. Sillä Pekingissä on par- aikaa vallassa "kansallinen puolue", joka mieluummin seuraisi Neuvosto-Venäjän esimerkkiä ja uhmaisi kaikkia suurvaltoja ja kaikkia "yksipuolisia sopimuksia". Heidän käsityksensä mukaan Kiinalla on oikeus sulkea milloin tahansa sekä Tientsin-Pekingin rautatie että mereltäpäähän Tientsiniin ja vuoden 1901 pöytäkir- ja on jo yli-ikäisenä menettänyt kaiken merkityksensä. Kansal- listen toimesta on Pekingissä pidetty paljon kokouksia, joissa on vaadittu m. m. Japania pyytämään anteeksi kiinalaisten sota- miesten ampumisesta Takussa Kiinan alueella. Tämän maaliskuun 18 päivänä, siis eilen, pidettiin Pekingissä taas suuri vasta- lausekokous Japanin menettelyä vastaan. Näin ollen on vaikea sanoa mitä Pekingin hallitus voi tehdä asian ja joukkojen tyy- nnyttämiseksi.

Lisäys.

Tämän päivän lehdet kertovat, että Kiinan hallitus suostuu kantamaan vastuun tästä Takun tapahtumasta ja että ulkolaiset edustajat ovat sitä mieltä, että Kiinan vastaus heidän ultimaat- tiinsa asiasta on tyydyttävä, jonka vuoksi muihin toimenpi- teisiin ei ryhdytä ja asia saa raueta. Samoin kertovat lehdet, että eilistä vastalausekokousta kohtaan on Pekingin hallitus ol- lut hyvin jyrkkä; kokous hajoitettiin väkivoimalla, jolloin sotilaat ampuivat 17 koululaista kuoliaaksi ja haavoittivat 6. Tokiossa, maaliskuun 19 p. 1926.

Tilanne Mantshuriassa.

Senjälkeen kun Neuvosto-Venäjä ja Kiina pääsivät riidas-
saan Itä-Kiinalaisen rautatien asiain hoitamisesta väliai-
kaiseen sovintoon ja säännöllinen liikenne Tshangtshunin ja
Harbinin välillä taas pääsi jatkumaan, ei ole mitään erikois-
ta Venäjän ja Kiinan etujen yhteentörmäämistä Mantshuriassa
tapahtunut. Tämä väliaikainen sovinto johtuu nyt kummankin-
puolisesta varovaisuudesta Japanin suhteen, hyvin tietäen,
että Japanissa mieliala voi helposti nousta Venäjää vastaan,
jos samanlaiset kohtaukset uudistuivat kuin oli äskeinen Iva-
novin aikaansaama. Tämän rauhan vallitessa Japanin kauppa ja
poliittinen merkitys käy kuitenkin entistä suuremmaksi ja
on ilmeistä jo nyt, että Mantshurian vastainen kehitys riip-
puu ensikädessä Japanista, Idän ainoana aloitekykyisenä ja
yhtämittaa edistyvänä voimana. Kiinan virallinen hallitus on
näet siksi heikko ja kaoottinen sisäisine ristiriitoinen ja
varojen puutteineen, että varsinaista vaikutusvaltaa tai itse-
tietoista valtiollista toimintaa ei riitä pekingistä päin
Mantshuriaan asti. Mantshurian ylipäällikkö Tshang Tsolin,
jota ei voi nimittää erikoisesti japanilaismieliseksi, on ai-
na kiinalainen kenraali kaikkine oikkuineen ja vikoineen, mut-
ta hän on kokemuksesta oppinut luottamaan japanilaisten yrit-
teliäisyyteen ja Japanin hallituksen hyvään tahtoon siinä mää-
rin, että Japanille nyt itse asiassa sukeavat Mantshuriassa
kaikki ne mahdollisuudet, joita japanilaiset voivat itselleen
rauhallisin keinoin hyväksi käyttää.

Neuvosto-Venäjä koetti tavoitella suurempaa sananvaltaa ja
tehdä jotakin aloitetta venäläisen vaikutuksen vahvistamiseksi.
Nämä yritykset ovat menneet hukkaan ja todellisuudessa tuotta-
neet kielteisiä tuloksia. Nyt Neuvosto-Venäjä syyttää tästä
tappiostaan entistä tsaarinaikaista hallitusta, jonka Kaukai-

kaisen Idän politiikka on peloittanut kiinalaisia ja japanilaisia uskomasta Neuvosto-Venäjän sovinnolliseen mieleen, mutta tällaisen selityksen esittäminen kiinalaisille äskeisten uhkavaatimusten perästä ei heihin pysty eikä heille merkitse muuta kuin että Neuvosto-Venäjä nyt vetäytyy näitten selitysten varjossa syrjään, tästä lähtien paremmin huolehtimaan siitä, että ystävälliset välit säilyvät Mantshuriassa. Venäjä on nähtävästi huomannut, että sekä kiinalaisiin että japanilaisiin varovaisempi esiintyminen on ainoa oikea. Tähän viittaavat Tshitsherinin selitykset Venäjän Idän-politiikasta Manchester Guardian'issa helmikuun lopussa. Tähän suuntaan menevät myös viimeiset tiedot Harbinista, jotka kertovat venäläisten rautatienpäälliköiden haluavan olla mitä paraimmassa yhteistoiminnassa kiinalaisten kanssa. Moskovasta lienee Ivanoville annettu kohdella suuremmalla kohteliaisuudella niitä entisiä venäläisiä rautatieläisiä, jotka nyt ovat Kiinan kansalaisiksi otetut.

Venäjän politiikka Kaukaisessa Idässä on ehkä muuakin suhteessa muuttunut tai on muuttumassa säädylisemmäksi ja varovaisemmaksi. Vielä joku aika sitte oli kenraali Feng Yuhsiang Moskovan erikoissuosikki ja sai Neuvosto-Venäjältä sotilaallistakin avustusta. Feng on kuitenkin kansallisarmeijan ylipäällikkyydestä luopunut ja kansallinen armeija kärsii sisäisistä eripuraisuuksista, jota paitsi se on kärsinyt tappioita Tientsinin rintamalla Tshangille ystävällistä Li-kenraalia vastaan. Kenen puolelle voitto kääntyy on siksi kysymys, joka on yhtä vaikea nyt kuin ennenkin. Venäjän etujen mukaista ei siksi voi olla kaikkien toiveiden asettaminen yhden miehen tai yhden puolueen varaan Kiinassa. Tämän erehdyksen, jonka Venäjä jo aikaisemmin teki Sun Yatsenin ja sitte Feng Yuhsiangin hyväksi, on myöhempi kokemus selvästi tuonut ilmi ja luultavalta siksi näyttää, että Venäjä, niinkuin Japanikin, jolla jo on pitempi kokemus tällaisesta, ottaa etupäässä

huomioon sen tosiasian, että Kiinassa puolueitten lisäksi on olemassa suuri yleisö, se puolueista välittämätön kansalaisten enemmistö, joka ennen kaikkea on valmis reageeraamaan ulkomaalaisia vastaan, kun nämä asettuvat toisen tai toisen puolueen suosijoiksi. Vaikka siis väliaikaisesti autettu puolue saisikin menestystä osakseen tai jonkun ajan ällisi hallituspuolueena, kiinalaisten keskuudessa lopullisesti kuitenkin ^{Syntyä} siksi vahva reaktio kaikkea sekaantumista vastaan ja sekaantujaa vastaan, että autettu mies tai autettu ryhmä kääntyy auttajastaan pois ja hakee taas apua tai suosiota aivan vastakkaiselta taholta, syyttäen kaikista vastenkäynnistä ulkolaista avustajaansa.

Kun Venäjän menettelyn johdosta syntynyt kiista ja jännitys Mantshurian asioissa nyt on talttunut rauhalliseksi yhteistyöksi kiinalaisten ja venäläisten kesken, on Japaninkin puolella kaikki äskeinen pelonsekainen kiihoitus lauennut. Japanin Kiinan-polittikan vähäsenäkään määrin muuttumatta jatkuu japanilaisen vaikutuksen leviämisen Mantshuriassa ja japanilaisilla liikemiehillä, joilla on venäläisiin verraten paljon suurempi kokemus ja ennen kaikkea suuremmat varat ja suurempi tarmo, järjestämiskyky ja kunto, on tarjolla entistä vapaampi tilaisuus toimia Mantshuriassa ja vähin erin tehdä Mantshuriasta Korean jatko.

Tokiossa, maaliskuun 18 p. 1926.

Japanin tullitariffin uusiminen.

Japanin tähän asti käytännössä oleva tullitariffi on kokonaisuudeltaan v:lta 1908, vaikka siihen tehtiin vallitsevien olosuhteiden mukaan silloin tällöin osittaisia muutoksia. Niinpä v:na 1923 suuren maanjäristyksen johdosta poistettiin tai melkoisesti kevennettiin useiden rakennusaineiden tulli puoleksi vuodeksi ja päinvastoin seuraavan vuoden elokuusta moniin tavaralajiin nähdän kohoitettiin tullia 100 % arvotulliksi liiallisen tuonnin, erittäinkin ylellisyystavarain tuonnin estämiseksi.

Mutta tämä alkuperäinen v:n 1908 tullitariffi on sittemmin tapahtuneen yleisen hintatason nousun ja maailman taloudellisten olojen huomattavan muutoksen tähden liian vanhentunut. Sen tähden hallituksen ja talousmiesten keskuudessa on ilmaantunut mielipide, että tullitariffiin nähdän kokonainen uusiminen on välttämätöin. V:na 1924 Kreivi Kato vainajan muodostaessa uuden hallituksen, hän otti monien talousasiain parantamishjelmansa yhteydessä tämän monivuotisen kysymyksen ratkaisun. Tässä tarkoituksessa muodostettiin saman vuoden elokuussa tullitariffin uusimiskomitea. Sen tehtäväksi annettiin uuden tariffin suunnittelemine eduskunnalle jätettäväksi. Komitean työ oli edistynyt niin pitkälle, että mainittu ehdotus oli jo valmiina viimevuoden eduskunnan istunnon aikana. Mutta hallitus katsoi viisaammaksi olla sitä esittämättä silloin, koska pelkäsi ikäviä seurauksia maansa talouselämän vakaantumiselle, kun Japani oli juuri siihen aikaan kärsimässä raskainta talouskautta ennenkuulumattoman suuren tuonnin ylittämisen, rahakursin alenemisen ja tuotantoelämän surkastumisen y.m. tähden.

Nykyinen Wakatsukin johtama hallitus, joka Kenseikai puolueen muodostamana olennaisesti Katon hallituksen ohjelman täydellinen jatkaja, näki nyt, huomattuaan hyviä merkkejä talouselämän elpymisestä, sopivan ajan tulleen esittää valmiina ollut uusimishjelma tämän vuoden eduskunnalle. Esittäminen tapahtui tammikuun 20 p:nä.

Siinä tilaisuudessa rahaministeri Hamaguchin eduskunnalle antamien selityksien ja saamiemme muitten tiedoitusten mukaan tämän tullitariffiuusimishjelman tarkoitusperään ja sisältöön nähdän voidaan huomata seuraavat 5 seikkaa.

1) Mikäli koskee Japanin tuotantoelämää, sellaisiin raaka-aineisiin nähdän, joita ei ole kotimaasta saatavissa, tai joiden saannissa on enimmäkseen turvaututtava ulkomaan tuotteisiin, jätettiin voimassaoleva tullitariffi -ilmainen tai pieni- sellaisekseen. Paitsi sitä ehdotettiin joitakin tavaralajeja tähän tullivapaiksi.

2) Maan pää tuotantoon tai tavaraan nähdän, joka tulevaisuudessa voi kohoutua tärkeäksi tuotannoksi, on hallitus välttääkseen ulkomaan tuotteiden kilpailua ehdottanut uutta tullia, sillä pitää etupäässä kotimaan tuotannon suojelemista.

3) Sellaisiin tuotteisiin nähdän, joiden kotimainen tuotanto on kylliksi kehittynyt tai joita saadaan runsaasti kotimaasta, alennettiin tullia tai jätettiin sitä koroittamatta.

4) Kansan elintarveisiin nähdän, joita on ostettava ulkomailta, alennettiin voimassaolevaa tullia tai sitä jätettiin muuttamatta.

5) Erinäisiin ylellisyystavaroihin nähdän, korotettiin tul-

lia voidakseen vähentää niiden tuotantoa ja kulutusta.

Paitsi näitä yllämainittuja kohtia tähänastisessa Japanin tullitariffissa oli kauan aikaa vallitsemassa yksipuolisuus arvotullin ja paljoustullin välillä. Arvotullissa määrätty tavaratarvo kullekin tullattavalle tavaralle on jäänyt, poikkeuksia lukuunottamatta, vuoden 1908 säädöksen mukaisesti, vaikka tavarain todellinen hinta on sittemmin kohonnut 200-300 %:llä. Värittämättä tästä hintainnoususta on tullattu tämän vanhentuneen tavaratarvon perustalla määrätyn prosentien mukaan. Tämän epäkohdan poistamista varten uusittavassa tullitariffissa on mahdollisimman paljon koetettu muuttaa arvotullia paljoustulliksi eli painotulliksi.

Tämä tullitariffinuusimisehdotus on laajakantoinen problemi, joten sen tultua eduskunnan eteen, on ilmennyt ankarasti ristikkäisiä mielipiteitä sekä itse eduskunnassa että talousmaailmassa. Hallituksen ehdotus jätettiin heti eduskunnan erikoiskomitealle mietinnön antamista varten. Tämän päivään mennessä osa tullitariffiehdotuksesta on saanut siinä komiteassa lopullisen muotonsa, mutta monet artikkelit ovat vielä pondinnan alaisina.

Hallitus kieltää sitä, että sillä olisi tarkoitus lisätä valtion tuloja tullitariffin uusimisen kautta. Kuitenkin arvioidaan, että uuden asetuksen voimaanastuttua valtion tullitulo lisääntyy vuodessa yli 19 milj. yenillä.

Jos eduskunta hyväksyy tämän uusimisehdotuksen, se asetuksena julkaistaan huhtikuun 5 päiväksi ja heti astuu voimaan.

-- Eikä tämän asetuksen soveltamisessa anneta minkäänlaista etuoikeutta tuontikauppiaalle, kuten v:n 1924 ylellisyystullin väytäntöönpanemisessa myönnettiin. T.s. kaikki tavarat, jotka eivät

ole ehtineet siksi päiväksi purkaamissatamaan ja ilmoitetut tulliviranomaiselle tullattavaksi, tullataan armotta tämän uuden tariffin mukaan. Tällä pikaisella voimaansaattamisella koetetaan estää kauppiaiden spekulatiota.

Ehdotuksen alaiseen tariffiin nähden sitä laajuuden ja epävakaisuuden tähden ei kannata vielä tässä yksityiskohtaisesti esittää, varsinkin kun se vielä on käsittelyn alainen ja suurillekin muutoksille on varaa. Mutta kuitenkin mainitaksemme muutamia esimerkkejä yllämainittuun viiteen pykälään soveltuaan on 1) puutavaran, nahan, selluloosan ja raudan tulli jätetty entiselleen 2) värjäysaineiden, keinotekoisensilkkin, paremman painopaperin, villalangan, rautateoksien ja viljan tullia koroitettu 3) tultikkujen 4) voin, juuston tulli jätetty entiselleen, kotieläinten, kananmunien ja lintujen tulli vapautettu ja 5) naitintoaineiden tulli koroitettu j.n.e. Tähänastisessa tullitariffissa on nimikkeitä 647 mutta uudessa näiden numero tulee nousemaan 700.

Tokiossa, 12 p:nä maaliskuuta 1926
(T.W-be)

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C15.

ASIA: _____

Chargé d'aff. Ramstedtin raportti no 49.

Tokio

8/4 1926.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

TOKIOSSA

N:o 124

Tokio, 8 p:nä huhtikuuta 1926

ULKOASIAINMINISTERIÖ		
N:o 11 / 381 Sal. D. 1926.		
11/5-26	?	L.L.
TOKIO	ULKO O	ASIA
5.	C15.	

Ulkoasiainministeriölle,

Minulla on täten kunnia ohellisena lähettää
Ulkoasiainministeriölle neljäskymmenesyhdeksäs raport-
tini, joka sisältää seuraavat kirjoitukset.

- 1) Onko Japani köyhtymässä
- 2) Paperimarkkinat nykyhetkellä Japanissa
- 3) Japanin selluloosateollisuus.

G. J. Pantest

11/381 Sal. 26.
 2/5-26
 5. Cis.

Onko Japani köyhtymässä.

Rahaministeriö on, ensimmäisen kerran Japanissa, julkaissut virallisissa arvolaskelmia Japanin näkymättömästä tuonnista ja viennistä. Nämä numerot käsittävät vuodet 1923 ja 1924, jota vastoin vuodesta 1925 on annettu vain ylimalkaisia tarkistamattomia tietoja.

Yleissummat olisivat seuraavat miljoonissa yeneissä:

Vuosi.....	1923	1924	1925
Näkymätön tulovoitto.....	384	407	380
Näkyvä tuontivoittoisuus....	622	726	360
Netto rahoja ulkomaille.....	238	319	-
Netto tuloja ulkomailta.....	-	-	20

Nettomaksut ulkomaihin ovat aiheuttaneet vuosittain vähennyksiä Japanin omistamassa kultavarastossa kuten seuraavasta selviää;

	31/XII 1922	1923	1924
<u>Kultavarasto.....</u>	<u>1,830</u>	<u>1,653</u>	<u>1,413</u>

Tämä kultavarasto jakautuu eri omistajien kesken seuraavasti;

Hallitus.....	615	526	343
Bank of Japan.....	1,215	1,127	1,070

Ja säilytyspaikan mukaan seuraavasti;

Japanissa.....	1,215	1,208	1,155
Ulkomailla.....	615	445	258

On huomattava, että vaikka ensimmäisessä taulukossa nettomaksut ulkomaille v:na 1923 on ilmoitettu 238 miljoonaksi yeniksi, kultavaraston väheneminen on vain 177 milj. yeniä, siis 61 milj. pienempi. Sama eroitus v:na 1924 oli kokonaista 79 milj. yeniä. Sen, ettei numerot paremmin mene yhteen, selittää Rahaministeriö niiätä väärästä ja epätarkasta tiedosta, joita kauppiaat ovat tulliviranomaisille antaneet Japaniin vastaanotetun ja Japanista lä-

hetetyn tavaran arvosta yeneissä.

Rahaministeriön laskelma näkymättömästä kaupasta tai rahojen vaihdosta ulkomaitten kanssa on milj. yeneissä seuraavanlainen;

<u>Tuloja. (Näkymätön vienti)</u>		<u>1923</u>	<u>1924</u>
1	Korkoja ja osinkovoittoja ulkomailta.....	20	28
2	Liikevoitto ja työansio ulkomailla	127	111
3	Tuloja merenkulusta ulkovesillä...	185	165
4	Tuloja vakuutusosalta ulkomailta..	102	75
5	Ulkomaalaisten kuluttamat rahat Japanissa.....	48	36
6	Hallituksen tuloja.....	24	32
7	Muita tuloja.....	11	12
	Yhteensä.....	517	459
Ylimääräisiä tuloja			
1	Ulkomaalaisten rahoitus J:ssä.....	552	123
2	Japanilaisten pääomaa palautettu ulkomailta.....	104	370
3	Muita tuloja.....	19	-
	Yhteensä.....	675	493
	Kaikkiaan.....	1,192	952
<u>Menoja. (Näkymätön tuonti)</u>			
1	Korkoja ja osinkoja ulkomaalaisille osakkaille.....	81	66
2	Ulkomaalaisten liikevoitto ja työansio Japanissa.....	7	6
3	Maksuja merenkulusta ulkomaille...	71	60
4	Maksuja vakuutusosalta ulkomaille.	86	68
5	Japanilaisten rahankulutus ulkomailta.....	29	27
6	Hallituksen maksuja (paitsi ulkomaanlainojen korkoja).....	81	62
7	Muita maksutilejä.....	1	1
	Yhteensä.....	356	290
Ylimääräisiä menoja			
1	Ulkomaalaisten pääomaa siirretty Japanista pois.....	333	82
2	Japanilaisten liikeyritys ulkomailta.....	96	196
	Yhteensä.....	429	278
	Kaikkiaan.....	785	568
	Tulojen voitto.....	407	384

Vuoden 1925 rahasiirroista Rahaministeriö on antanut seuraavan ennakkolaskelman:

Tuloja.

Vakinaiset tulot.....	480
Ylimääräiset.....	500
Ulkomaalaisten pääomaa siirretty.....	130
Muita.....	370
Yhteensä.....	980

Menoja.

Vakinaiset menot.....	320
Ylimääräiset.....	280
Yhteensä.....	600

Tulojen voitto..... 380

Kun tavaravaihto ulkomaitten kanssa v. 1925 päättyi 360 miljoonan yenin vajaukseen eli tuontivoittoon ja näkymätön omaisuuden vaihto antoi voittoja tulojen puolelle 380 milj. yeniä, olisi Japanin Pankki kaiken kaikkia sittenkin saava 20 milj. yenin pääomanlisäystä.

Tokio, 25 p:nä maaliskuuta 1926

Paperimarkkinat nykyhetkellä Japanissa.

Paperimarkkinain tilanne nykyhetkellä Japanissa on kovin veltostunut, nykyiset hinnat ovat huokeammat kuin koskaan näinä kolmena vuotena. Vaikka yleensä syksystä talvea vastaan kysyntä vilkastuu tšekäläisillä markkinoilla, ei tänä talvikautena ole ol- lenkaan sellaista huomattavissa, vaan päinvastoin on hinnoissa ilmennyt alenemisen merkkejä, kuten seuraava taulukkokin osoit- taa:

Painopaperin markkinahinnat (1 naulan arvo seneissä)

<u>Kuukausi</u>	<u>Parempi laji</u>	<u>Tavallinen laji</u>
1925, tammik.....	20,5	19,5
" maalisk.....	21,0	20,0
" toukok.....	21,5	21,0
" heinäk.....	21,0	20,0
" syysk.....	20,5	18,5
" marrask.....	20,5	18,0
1926 tammik.....	19,5	17,5
" maalisk.....	19,0	17,0

Viimeaikojen markkinahinnat voidaan jakaa kahteen jaksoon, nim. aikaan ennen viimevuoden toukokuuta ja jälkeen sen. Edelli- nen oli nousukausi ja jälkimäinen reaktionikausi. Mutta kuntämä reaktioni on suhteellisesti voimakkaampi kuin nousumäärä, on teh- taitten pakko pudottaa hintoja paremmassa lajissa $1\frac{1}{2}$ senillä ja tavallisessa $2\frac{1}{2}$ verrattuna viimevuoden alkuun, niin että nämä hin- nat ovat v:n 1922 joulukuun pohjahintaan vertaiset.

Tähän markkinain huonontumiseen on lueteltavissa monta eri syytä, kuitenkin pääsyyksi voidaan huomata seuraavat kaksi koh- taa. Ensimmäkin kotimainen liikatuotanto on sen aiheuttajana ja toi- seksi yenin kurssin äkillinen nousu.

Jo kerran ennen Japanissa v:na 1920, siis maailmansodan jär- keisenä taloudellisen reaktionin aikana, tuli tuotannon sulatta- minen vaikeaksi ja paperitehtaat koettivat supistamalla tuotanto-

kykyään päästä vaikean ajan läpi. Tämän menettelyn tehostamana teollisuuden kehitys rupesi kulkemaan hiljalleen paremmalle suunnalle. V:n 1923 maanjäristys ja tulipalo aiheuttivat äkkiä kuitenkin hetkiseksi paperikysynnän suuren nousun ja silloin peljättiin jopa tavaran puutettakia. Seuraavana vuonna paperin tuotantokapasiteetti nousi harvinaisen korkealle, nim. 186 milj. naulaan, osoittaen, miten silloin tarve oli suuri ja kotimainen tuotanto sitä vastoin vielä heikko. Tätä tilannetta huomattuaan maan tehtaat päättivät ryhtyä pikaisesti tuotantokyvyn laajentamishommiin. Tämän päätöksen toteuttaminen näytti heti tuloksen, niin että viimevuoden kuluessa Japanin Paperitehtailijainliittoon kuuluvissa tehtaissa hankittiin uutta paperikonetta yhteensä 18. Näitten koneiden pituus nousee 1,577 tuumaan ja tuotantokapasiteetti kuukaudelta 13,980,000 naulaan. Näin oli tuotanto kuukausi kuukaudelta kohonnut, mutta toiselta puolen kysyntä ei lisääntynyt rinnakkaisesti tuotannon kanssa. Seurauksena tästä ei voinut olla muu kuin tuotannon ylitseminen. Kuten seuraava taulukko osoittaa, oli myyntimäärä viimevuonna, lukuunottamatta ensimmäistä kolmea kuukautta ja kahta viimeistä kuukautta, pienempi kuin tuotantomäärä.

Painopaperin tuotanto ja myynti 1000 naulassa.

<u>Kuukausi</u>	<u>Tuotanto</u>	<u>Myynti</u>
1925 tammik.....	68,880	72,222
" helmikuuta.....	69,453	76,125
" maalisk.....	79,247	81,469
" huhtik.....	76,921	69,861
" toukok.....	79,718	76,186
" kesäkuu.....	79,898	70,373
" heinäkuu.....	79,356	67,485
" elokuu.....	78,442	69,996
" syysk.....	78,015	72,213
" lokakuu.....	79,897	78,097
" marrask.....	80,542	82,563

1925 jouluk.....	81,398	82,006
Yhteensä.....	931,747	898,602
1926 tammik.....	79,652	76,982

Kun paperimarkkinain tilanne on näin huonontunut , on Paperitentailijainliiton kokouksissa ollut monasti puhetta tuotannon-supistamissopimuksen päättämisestä. Tehtaat ovat koettaneet kukin oman tehtaansa myyntiliikkeen kautta kilvan myydä tuotteitaan erikoista palkintoakin vastaan. Tämä viimeksi mainittu menettely kyllä myöhemmin kiellettiin , mutta sen sijästä ovat eri yhtiöt ruvenneet kilpailemaan hinnoissa.

Paperin ulkomaankaupassa viimevuonna oli Japanin vienti suurempi kuin tuonti. Vientimäärä oli 104,770,000 naulaa, verrattuna vuoteen 1924 tämä määrä on 19,900,000 naulaa (23%) suurempi ja on se paperin viennissä uusi rekordi lukuunottamatta v. 1918. V.v:ntu tuonti oli 102,040,000 naulaa, edelliseen vuoteen verrattuna 84,700,000 naulaa (45%) pienempi, t.s. v.v:n viennin positiivisuus oli 2,730,000 naulaa. Tämä johtui kurssin edullisen suhteesta.

Mutta Japanin yen rupesi viimevuoden lopusta hiukan paranemaan, ja tämä muutos on, kuten edellä mainitsin, luonnollisesti vaikuttanut viennin vaikeuteen ja tuonnin edistämiseen. On vaikea varmuudella lausua, miten tästä lähtien markkinain tilanne muuttuu. Kuitenkaan ei suuresti erohdyttäne, vaikka sanottaisi, että se pysynee jokseenkin samanlaisena vielä eteenpäin, kun tuotanto yhä vaan lisääⁿ uusien koneiden valmistumisen kautta, eikä ole mitään seikkaa odotettavissa, joka helpoittaisi myyntiä sekä kotimaassa että vientiä ulkomaille.

Tokiossa, 29 p:nä maaliskuuta 1926
(T.W-be)

Japanin selluloosateollisuus.

Paperiteollisuuden nopean kehityksen rinnalla viimeisten kymmenen vuoden ajalla on selluloosa- ja puumassateollisuuskin Japanissa edistynyt huomattavasti, kuten seuraava taulukko osoittaa. (toneissa)

<u>Vuosi</u>	<u>Kulutusmäärä</u>	<u>Kotimainen tuotanto</u>	<u>Ulkomainen tuonti</u>
1914	135,216	89,874	45,341
1915	165,761	112,075	53,686
1916	192,688	134,968	57,720
1917	183,370	169,036	14,334
1918	327,365	198,596	28,769
1920	315,069	268,261	46,808
1919	275,808	235,227	40,581
1921	288,792	250,027	38,765
1922	367,808	301,425	66,383
1923	373,668	338,106	35,562
1924	417,098	357,084	60,014
1925	497,136	414,706	77,440

Viimevuoden kulutusmäärä oli kutakuinkin neljäkertainen verrattuna kulutukseen v:lta 1914. Tämän kulutusmäärään nähden on huomattavissa, että kotimainen tuotantomäärä, joka v.1914 oli 67 % verrattuna tuontiprosenttiin 33, kasvoi v:na 1925 yli 83 %:iin tuonnin ollessa 17 %. V:na 1921 käytettiin tehtaissa selluloosaa 59 % ja paperimassaa 41 %. Tässä suhteessa ei ole havaittavissa erikoista muutosta viimevuoteen saakka, niin kuin seuraavasta käyttömäärän vertailusta huomaa.

<u>Vuosi</u>	<u>Paperimassaa</u>	<u>Selluloosaa</u>
1921.....	119,131	169,661
1922.....	147,326	220,481
1923.....	161,438	212,230
1924.....	176,147	240,950
1925.....	203,809	288,337

Tuonnin ja kotimaisen tuotannon väliseen suhteeseen nähden on puumassatuotanto viitenä vuotena varsin paljon kehittynyt. V:na 1921 oli tuotanto 119,000 tonin suuruinen mutta viimevuonna

tuli 70 ϕ :n kasvulla 203,000 tonin suuriseksi. Tämän kehityksen vaikutuksesta tuonti vuosivuodelta supistui niin että se oli viimevuonna tuskin kymmeneskään osa verrattuna vuoteen 1922 ja koko tarvemäärä vain neljä tuhannesosaa. Siis voidaan sanoa Japanin puumassateollisuuden vastaavan täydellisesti kotimaista tarvetta. Seuraava taulukko osoittaa tuonnin ja tuotannon suhdetta.

Vuosi	Kotimainen tuotanto	Tuonti
1921.....	118,768	363
1922.....	138,281	9,045
1923.....	158,779	29,659
1924.....	173,846	2,301
1925.....	202,915	894

Sitä vastoin selluloosan kulutuksessa Japani tarvitsee vielä jokavuosi melkoisen määrän ulkomaista tuotetta, niinkuin seuraavasta näkyy.

Vuosi	Kotimainen tuotanto	Tuonti
1921.....	131,259	38,402
1922.....	163,144	57,337
1923.....	179,327	32,903
1924.....	183,238	57,712
1925.....	211,791	76,546

Tämän taulukon mukaan kotimainen tuotanto pysyy jokseenkin 73 ϕ :n paikalla tuonnin 27 ϕ :a vastaan. Japanin hallitus määräsi v:na 1908 kotimaisen teollisuuden suojelemista varten tuontitullin selluloosalle 22 sentiä paperimassalle 27 selluloosalle 100 kiniä (1 kin = lb. 1,333) kohti. Mutta tämä tullimaksu, joka jätettiin muuttamatta t.k:n ensimmäisestä päivästä voimaanastuneessa uusitussa tullitaksassakin, on nykyisin vallitseviin selluloosan markkinahintoihin verrattuna vain 2 ϕ suuruinen, eikä siis merkitse enää juuri suojelemista. Siksi ovat ulkomaalaiset toiminnat maailmansodan jälkeen kilvan tunkeutuneet Japanin markkinoille huokeahintaisilla tuotteillaan, jopa Kanadan Whalen yhtiö on myynyt tuotteitaan

dumpinkin tapaisilla hinnoilla ja siten koettanut päästä vaikut-
tamaan asemaan Japanin selluloosamarkkinoilla. Etenkin on viime-
vuoden keväästä alkaen yenin kurssin paranemista hyväksi käyttäen
ulkomaisia tuotteita yhä enemmän tuotu markkinoille, kuten seu-
raavasta taulukosta näkyy.

<u>Vuosi</u>	<u>Kanadasta</u>	<u>Euroopasta</u>	<u>Yhteensä</u>
1921	24,407	13,995	38,402
1922	22,168	35,169	57,337
1923	19,859	13,044	32,903
1924	34,163	23,549	57,712
1925	44,557	31,989	76,546

Vaikka Japani näin jokavuosi ostaa melkoisen määrän sel-
luloosaa ulkomailta, ei voida sanoa, että sen paeriteollisuus o-
lisi riippuvainen ulkomaista, sillä Japanin selluloosatehtaat o-
maavat 315,757 tonin tuotantokyvyn. Tämä vastaa hyvin koko maan
kulutuksen, vaikka vielä parina kolmena vuotena paperiteollisuus
kehittyisikin tähänastisella vauhdilla. Aikaansaadakseensa tämän
teollisuuden perinpojlaaisesti suojelluksi koettivat selluloosa-
tehtailijat vaikuttaa nykyiseen hallitukseen, kun äsken pääty-
neessä Japanin eduskunnan istunnossa käsiteltiin tullinuusimis-
ehdotusta, mutta tämä yritys ei heiltä onnistunut.

Japanin suurimmat paperitehtaat omistavat myös selluloosa-
tehtaita ja käyttävät etupäässä omia tuotteitaan. Muualta he os-
tavat vain 17 % koko kulutuksestaan, kuten seuraava osoittaa

<u>Yhtiö</u>	<u>Selluloosaa</u>		<u>Puumassaa</u>	
	<u>Omaa tuotetta</u>	<u>Ulkomaista</u>	<u>Omaa t.</u>	<u>Ulkomaista</u>
Fuji.....	155,710	32,228	179,213	8,972
Oji.....	125,582	15,034	178,642	8,226
Mitsubishi.....	-	59,546	-	5,232
Kiushu.....	12,966	17,101	36,409	496
Gmno.....	8,560	7,153	26,553	1,895
Hokuetsu.....	-	16,290	7,563	2,035
Yhteensä.....	302,819	147,414	428,384	26,860
V. 1924.....	276,825	132,822	361,677	24,596
1923.....	176,124	173,718	322,558	18,245

(1000 lb:ssa)

Selluloosan ja paperimassan valmistusta varten kulutettiin Japanissa v:na 1913 1,013,000 kuutio kokua (1 koku = 10 kuutiojalkaa) ja v.v. 5,681,000 kukoa, siis 5½ kertaa enemmän. Puuraaka-ainetta tuotiin viimeisten 5 vuoden kuluessa seuraavista paikoista.(1000 k:ssa)

<u>Paikka</u>	<u>1913</u>	<u>1921</u>	<u>1922</u>	<u>1923</u>	<u>1924</u>	<u>1925</u>
Sisämaa.....	127	106	71	57	42	35
Hokkaido.....	852	1,990	21 25	2,103	2,199	22 59
Sahalin.....	33	1,631	1,703	2,310	2,513	3,303
Korea.....	-	228	189	-	-	81
Siperia.....	-	23	94	139	76	-
Yhteensä.....	1013	3,487	4,184	4,610	4,832	5,681

T.s. nykyään käytetään selluloosan ja puumassan valmistusta varten 58 % Sahalinin puuta, 41 % Hokkaidon, sisämaasta tuotua hyvin vähän. Tänä vuonna arvioidaan puun kulutusmäärä 7,371,000 kokuksi, josta Hokkaidon osalle tulee 2,513,000, Sahalinin 4,619,000 Korean 216,000 ja 22,000 sisämaan.

Kun Japani tarvitsee yksin selluloosan ja puumassan valmistustakin varten suuret määrät puutavaraa jokavuosi eikä metsänhoito ole erikoisen kehuttava, ei metsätalouden tulevaisuutta voida sanoa valoisaksi. Sahalinissa on runsaasti koskematonta metsää, mutta puumadon tuottaman vahingon täkiä on pakko hakata sitä ilman kauemmas suunnattua suunnitelmaa. Eikä metsäpalojen tuottamiakaan vahinkoja voida sanoa pieniksi koko Japanissa. Tästä syystä on viime aikoina japanilaisten huomio kääntynyt yhä enemmän Mantshurian ja Itä-Siperiaan päin, saadakseen sieltä raaka-ainetta selluloosa- ja puumassateollisuutta varten.

Tokiossa, 8 p:nä huhtikuuta 1926

(T.W-be)

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C15.

ASIA: _____

Charge d'affaires Raustedtlin rapporti 50
Peking

24/4 1926.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

TOKYOSSA
PEKINGISSÄ .

Huhtikuun 24 p. 1926.

No. 21.

ULKOASIAINMINISTERIÖ			
12/382	Sal.	D. 1.	26.
14/5	-26		Lit.
5	ASIA-O	ASIA	
	C15.		

Ulkoasiainministeriölle.

Minulla on kunnia tämän ohessa Ulkoasiainministeriölle raporttina lähettää selostus

"Tilanne Pekingissä".

G. J. Ramstedt

Tilanne Pekingissä.

19/5-26
5 C15

Viime viikot ovat olleet sangen mielenkiintoisia, jopa jännittäviäkin Pekingissä olijalle.

Mantshurian marsalkka Tshang Tsolin, entinen Tshilin maaherra Li Tshinlin, kenraali Sun Tshuanfan, Shantungin maaherra Tshang ja Keski-Kiinassa (Hankow'ssa) taas suurimmaksi valtamieheksi noussut Wu Peifu, joitten viiden välillä muutama kuukausi sitten syntyi liitto Kuomintshunin eli "kansallisen armeijan" hävittämiseksi ja kristityn kenraalin Feng Juhsiangin ja hänen ystäviensä "rankaisemiseksi ja "bolshevismin hävittämiseksi Kiinasta", ovat yhdessä sotaa käyden saavuttaneet voiton toisensa jälkeen. Kuomintshun ja Kuomintang ("kansallinen puolue"), jotka vielä hiljattain pitivät hallussaan suuria osia Pohjois-Kiinaa, ja jotka itse asiassa ovat olleet Pekingissä yksinvaltiaina, ovat nyt maahan lyödyt. Kuomintshun, ehkä vielä n. 100,000 miestä käsittävä armeija, on koettanut väittää antautumasta ratkaisevaan taisteluun ja on siksi vielä taistelukykyinen, mutta on jo kaukana Pekingistä, jossa puolitessähä Kalgania kohti. Feng Juhsiang oli jättänyt tovereilleen ja liittolaisilleen perinnöksi suuren valta-aseman, jonka nämä nyt Tshang-Wu-liiton voittojen johdosta vähitellen ovat menettäneet. Peking on t. k. 18 päivästä asti noitten edellämainittujen viiden sotanerran vallassa. Tähänastinen hallitus, joka oli totellut Kuomintangia, ei enää uusille vallassa olijoille kelpaa ja on hajonnut tai paennut, mutta uutta hallitusta, uutta presidenttia tai kabinettia vielä ei ole, kun nuo liittolaiset eivät ole sotatoimiensa kiireessä ehtineet tästä puolesta vielä keskenään sopia. Päivä päivältä odotetaan mitä tilanteen muutosta tahansa, jopa avointa riitaa liittolaisten kesken. Sillä aikaa Kiina kokonaisuudessaan on nyt, ainakin vielä tätä kirjoittaessani, ilman minkäänlaista hallitusta.

Lähtiessäni maaliskuun 31 p. aamulla Tientsinistä oli kaikki rautatieliikenne pysäyksissä. Sotajoukkojen siirtämistä varten näet tarvittiin kaikki saatavissa oleva rautatiekalusto. Oli siis, jos yleensä sellaisissa oloissa Pekingiin aikoi, lähdettävä autolla pitkin maantietä. Kun edellisinä päivinä ulkomalaisia oli päästetty läpi sotarintamien Pekingistä Tientsiniin, lähdin erään englantilaisen ja erään amerikkalaisen kanssa yhdessä matkalle. Tie oli itsestäänkin huono, pölyinen ja kuoppainen, ja lisäksi oli sotajoukkojen kuormaston kuljettaminen nyt ja jo edellisissä sodissa tehneet sen entistä kurjemmaksi. Pitkin tietä näimme vähän väliä sotajoukkoja marssimassa tai oikeammin laahustamassa eteenpäin. Oli siinä väkeä jos jonkinlaista: nuoria poikasia, hurjannäköisiä miehiä ja joitakin ryhmiä venäläisiäkin tuuheissa karvalakeissaan. Räsysisimmät ja veltoimmat olivat Shantungin joukkoja, paraimmat, s. o. ihan harjoitetun sotaväen näköiset, olivat Mukdenin miehiä. Punamusta nauha käsivarressa ja pyssy näkyivät monella olevan ainoana sotamiehen tunnusmerkinä. Oli todellakin mainio tilaisuus tarkastaa kiinalaista nykyaikaista sotakuntoa ja mille asteelle asti nyt on Kiinassa päästy. Kuormastoa ja jalkaväkeä, tykkiväkeä ja kantajia oli miltei loppumattomana jonona pitkin tätä Tientsinin ja Pekingin välistä valtatieltä. Varovasti sivuuttaen saavuimme autossamme Tungtshow nimisen kaupungin lähetyville, jonne punamustien valtakunta jo ulottui ja josta eteenpäin oli vaarallinen alue. Pääsimme siväiteitä kulkemalla, peltojen poikki ja kiertämällä ampujain kuoppia, onnellisesti Kuomintshinin puolelle. Elman sanottavia seikkailuja jouduimme taas tielle ja ehdimme Pekingiin ennen pimeän tuloa, klo 6 $\frac{1}{2}$ aikana, oltuamme matkalla lepäämättä ja syömättä klo 10:stä asti.

Pekingissä asetuin, niinkuin edellisilläkin kerroilla, lähetystökorttelissa olevaan Wagons-Lits hotelliin. Hotellissa oli vilkasta, kiinalaisia paljota enemmän kuin ulkomaalaisia ja huhuttiin liittolaisarmeijan jo sinä yönä ehkä saapuvan Pekingin edustalle. Seuraavina päivinä tuli kiinalaisia korkeita virkamiehiä lisää. Kiinalaisessa osassa Pekingiä oltiin kauhun vallassa. Kaikki varakkaat henkilöt toimittivat perheensä (vaimonsa, jalkavaimonsa ja lapsensa) ynnä kalleutensa lähetystökortteliin, joko lähetystöihin tai yksityisiin ulkomaalaisten taloihin. Kaupungissa kierteli huhuja Mukdenin ja Shantungin joukkojen tekemistä ryöstelemisistä ja murhista. Asioista tarkoin perillä olevissa piireissä nähtävästi jo oltiin selvillä siitä, ettei Kuomintshun, jolta ammuksia jo olivat hupenneet hyvin niukoiksi, kauvaa voinut suurta ylivoimaa vastaan asemiaan säilyttää. Sanomalehdissä kyllä oli ylipäällikkö Lu Tshunglin'n vakuutukset, että Kuomintshun hyvine sotilaineen kykenee päihlletunkevia rosvojoukkoja voittamaan, mutta kun samalla kerrottiin että Tshang Tsolin muka olisi luvannut joukoilleen kolme vapaapäivää rosvoamista varten Pekingissä, jähkä Peking on valloitettu, eivät minkäänlaiset turvallisuuden vakuutukset voineet luonteeltaan pelkurimaisia kiinalaisia vähänkään tyynnyttää.

Merkkinä siitä, että liittolaisilla oli tosi mielessä, oli se, että huhtikuun 2:sta päivästä asti joka päivä lenteli yli kaupungin vihollisten lentokoneita pudottelemassa pommeja. Milloin näitä lentokoneita oli 3, milloin jopa 8. Vahingot eivät olleet sanottavan suuria, toisin päivin tuskin mitään, mutta esim. huhtik. 5 päivänä pudottivat lentäjät 13 pommia, tappaen 5 ja haavoittaen yli 20 ihmistä. Varsinainen tarkoitus lie ollut Pekingistä länteen (Kalganiin) vievän rautatien vahingoittaminen ja Kuomintshunin peräytymisen vaikeuttaminen , joten itse asiassa oli sah-

gen vaarallista olla tuon pääteaseman lähetyvillä. Toinen vaarallinen paikka oli Kuomintshunin ylijohdon esikunta.

Kuomintshinilaisten johtajat olivat kovassa työssä saadaakseen jos mahdollista marsalkka Wu Peifun omalle puolelleen. Kenraali Lu Tshunglin, Pekingin komendantti, lähetti nuovotteluja varten antautumisesta lähettiläitään ja puolueettomia pekingiläisiä Wun kenraalien ja edustajien puheille. Kuomintshun tahdottiin kokonaisuudessaan alistaa Wun komennon alle ja kerrottiin marsalkan jo suostuneen tähän ja olevan matkalla Pekingiin. Tällä kaikella oli kuitenkin hyvin pieni merkitys yleisön rauhoittamiseksi. Ruuan hinta alkoi äkkiä nousta ja eri rahojen kurssi oli hyvin oikullinen päivästä toiseen. Yritys antautua Wu Peifulle ei kuitenkaan onnistunut eivätkä muutkaan keinot saada aikaan hajaannusta liittoutuneiden kenraalien kesken. Jotta Wu Peifu taipuisi, järjestettiin Pekingissä, Luu'n ja muutamien Kuomintshun-kenraalien aloitteesta, äkkiarvaamatta "vallankumous". Huhtikuun 10 p. aamuyöllä kenraali Lu'n sotilaat piirittivät presidentti Tuan Tshijun palatsin, riisuiivat aseista palatsin vartioväen ja presidentti Tuan julistettiin viralta pannuksi ja vangituksi. Palatsia vartioimaan jäivät muutamia osastot Lu'n luotetuimpia joukkoja, jota vastoin entinen henkivartiorykmentti heti lähetettiin uusissa lakeissa Tshungtshow'n rintamalle. Entinen presidentti Tsao Kun, joka on ollut pidätettynä toisessa palatsissa aina siitä päivästä asti jolloin marsalkka Wu Peifu, hänen ystävänsä ja suojelijansa, menetti Pekingin Tshang Tsolin'ille, päästettiin vapaaksi ja pyydettiin rupeamaan presidentin virkaansa hoitamaan. Mutta Tsao Kunille saapuikin marsalkka Wu'ltä tieto, ettei pidä mihinkään ryhtyä, vaan odottaa, kunnes liittoutuneet ehtivät asiasta päättää, ilman Kuomintshunia.

Sillä välin pääsi taas väliaikainen presidentti Tuan jollakin tavalla, tietenkin lahjomalla vartiomiehiä, eräänä yönä palatsistaan pakenemaan ja piiloon lähetystokortteliin, jonne kuomintshunilaiset lähettelivät salaisia miehiään häntä väijymään ja jos mahdollista sieppaamaan. Virallisesti kiinalaisilla ei ole mitään valtaa ulkomaalaisten valtojen kaupunginosassa ja vallankumouksen takijat olivat siis pulassa. Tuan oli suurimman osan tätä lymyskelyään erään yksityisen saksalaisen kodissa. Pääministeri, joka vaikka olikin Kuomintang-miehiä ja lähellä kenraali Lu'n piiriä ei ollut edeltäkään tietänyt vallankaappauksesta ja Tuanin vallan loppumisesta mitään, kieltäytyi tottelemasta komendanttia ja vallankaappauksen toimittajia ja läksi siksi häntä lähetystokortteliin piiloon. Samoin hävisi tietämättömin rahaministeri ja kulkulaitosministeri. Yhdessä pääministerin kanssa nämä julkaisivat jonkinlaisen julistuksen siitä, että kun he ja koko kabinetti ovat väliaikaisen presidentin Tuanin nimittämiä ja velvolliset häntä kuulemaan, he nyt kun Tuan on pantu viralta lakkaavat olemasta ministereinä ja Kiinassa alkaen tästä päivästä ei ole presidenttiä eikä ministeristöä. Tällainen hallituksen nimessä tehty julistus tai tiedonanto lähetettiin kaikille lähetystöille. Mutta pakenematta jääneet ulkoasiainministeri Hu Weiteh ja neljä muuta kabinetin jäsentä olivat sitä mieltä, että on oltava paikallaan kunnes uusi presidentti ja hallitus nimitetään. Tästä ilmoitti Hu Weiteh omien virkamiestensä kautta lähetystöille ja pyysi suostumusta ja tunnustusta. Wagons-Lits hotelliin saapui tri T. T. Tshou minun mielipidettäni kuulemaan ja suostumusta hakemaan huhtikuun 14 päivänä. - Kuomintshunin miehet, yllämainittu komendantti Lu ja hänen ystävänsä määräsivät ulkoasiainministeri Hu Weiteh'n pääministeriksi, josta kunniasta Hu Weiteh taas julkisesti kivenkovaan kieltäytyi.

Oliko Kiinan suurella tasavallalla minkäänlainen hallitus vai ei, näkyi olevan hyvin teoreettinen kysymys; käytännössä ei mitään muutosta näkynyt, kenraalithan Kiinassa miltei aina hallitsevat ja Pekingissä hallitsi aivan mallikelpoisesti komendantti Lu. Vahvat poliisi- ja santarmipatrullit kuljeskelivat kaikkia Pekingin katuja ja lähetystökorttelissa oli lähetystöjen sotilaita, jotka vahvasti vartioivat ja yöksi sulkiivat koko lähetystökorttelin, joka boksarikapinan ajoilta asti on tehty hyvin helpoksi puolustaa.

Joka yö kuului selvästi etelästä ja idästä tykkien jyskettä ja amuttaessa tuli loimahteli selkeää taivasta kohti. Sitä saattoi muurilta iltamyöhällä mennä mielikseen katselemaan. Tiedettiin kertoa, että Kuomintshunilaisten amukset ovat vähissä ja että tulta ja amuntaa ylläpitää oikeastaan vain vihollinen. Päivisin lähetystökortteliin kuljetettiin ja kannettiin nyyttejä ja laatikoita ja liikenne oli vilkas, mutta muualla kaupungilla puodit, ainakin suuremmat, olivat tyystin suljetut ja puomitut.

Komendantti Lu, joka kuomintangilaisena on lähellä Fengin klikkiä ja jossakin määrin siis myötätuntoinen bolshevikkeille, ehti Tuanin nimessä antaa armahduksen niille neljälle mielenosoituksen johtajille, jotka Tuan aikaisemmin määräsi vangittavaksi ja rankaistavaksi. Kuten muistettaneen, tapahtui maaliskuun 18 p. Pekingissä mielenosoitus presidentin palatsin edustalla, jollin ihmisiä kuoli ja haavoittui presidentin linnan vartiövän ampuessa; kuolleitten luku oli 46 ja haavoittuneita noin 200, eikä se pieni määrä, jonka edellisessä raportissani ensimmäisten tietojen mukaan ilmoitin. Mielenosoituskulkueen olivat järjestäneet äärimmäiset vasemmistolaiset ja oli asiaa omalla tavallaan, palkkaa maksamalla, avustanut Karahan. Lu'n toimesta nyt nuo päämiehet tuossa jutussa armahdettiin ja kaikki

syy siirrettiin presidentti Tuanin kannettavaksi. Muitakin Tuanin tekoja ja mandaatteja julistettiin mitättömiksi. Yksi komendantti Lu'n käskykirjeitä oli kokonaisuudessaan omistettu presidentti Tuanin mustaamiseksi maanpetturiksi, murhamieheksi, Kiinan etujen ja kunnian häpäisijäksi, j. n. e.

Tykkien pauke kuului kuitenkin jo paljon lähemmältä kuin aikaisemmin ja paljoa vahvemmalta. Kaikista aikaisemmista julistuksistaan huolimatta Kuomintshunin eli kansallisen armeijan johto päätti jättää Pekingin kaupungin, koska nähtävästi oli vaara, että heidän joukkonsa muuten joutuvat saarroksiin. Huhtikuun 15 päivän iltayöllä johtajat ja kaikki sotajoukkoosastot hiljakkään lähtivät, tekemättä minkäänlaista ilkeävaltaa tai melua. Järjestykseen kuuluu Kuomintshun panevan suurinta huomiota ja on siitä syytä väestön kesken erikoisesti suosittu. Pekingin järjestyksestä huolehtiminen oli jätetty äkkiä tätä varten muodostetulle "turvallisuuskomitealle", johon kuului arvossapidettyjä entisiä mahtimiehiä, jotka ovat nähteen viimeaikaisten riittain ulkopuolella. Turvallisuuskomitean johtajaksi rupesi kenraali Wang Tshishen ja oli hänen alaisinaan 9,000 miestä poliiseja ja 1,500 santarmia, joten yli 10,000 miestä oli valmiina ryöstöjä tai mellakoita estämään. Turvallisuuskomitea ilmoitti liittouneille armeijoille Kuomintshunin lähdöstä ja pyysi näitä pysymään Pekingin ulkopuolella, koska kaupungissa kuitenkin mitään vihollista ei enää ole. Liittoutuneet nähtiin nyt marssivan kaupungin ohi monet yöt päivät perätysten, kulkien länteenpäin Kuomintshunin jäljessä. Vielä 17 p. illalla kuului Pekingiin selvästi, ammuntaa ja näki tulia Western Hills vuorilta, missä vielä silloin kuomintshunilaisia jälkijoukkoja oli vastarintaa tekemässä. Senjälkeen ei varsinaista sotaa enää kuulu, ja Kuomintshun armeija on jo sangen kaukana onnistuneessa ja hyvin järjestetyssä peräytymisessään.

Huhtikuun 16, 17 ja 18 päivät olivat kaikkein jännittävimmät, sillä pelättiin Tshangin tai Lin joukkojen, joitten sanottiin vahvasti epäilevän Kuomintshun-joukkojen vielä sittenkin olevan pääkaupungissa, aikovan tämän verukkeen varjolla ruveta pahanteekoon. Samalla kun tietoja saapui ulkopuolelta pääkaupunkia vahvistui kiinalaisten pelko. Paljon oli sotaväki, erittäinkin Lin shantungilaiset ja jotkut mantshurialaiset ratsumiehet, tehnyt tuhoja lähikylissä ja naapurikaupungeissa. Ihmisiltä oli viety juhat ja rattaat, viety tavaraa ja rahaa ja naisia oli hätyytetty. Sanomalehdissä kerrottiin kaikenlaisista ilkitöistä. Puodit, paitsi ihan pieniä kojuja, joissa saa tupakkaa tai ruokaa, pysyivät visusti kiinni.

Mitään erikoista ei kuitenkaan tapahtunut Pekingissä. Päällystö on koettanut pitää joukkojaan niin kaukana kaupungista kuin suinkin, mutta vain joksikin ajaksi. Nyt näkee kaikilla kaduilla ryntittäin kulkemassa sotamiehiä, Pekingiä katselemassa. Vaikeuksia tuottaa rahojen vaihto, koska sotilailla on jonkinlaisia paperirahoja, sota-aikaisia, joista kauppiat eivät huoli ja joilla siis sotilaat eivät saa mitään ostetuksi itselleen. - Nyt on kuitenkin Pekingin kauppakamariin kokoonkutsuttu kauppiaitten kokous ja sota-joukkojen päällystön välillä aikaan saatu, jonkinlainen sopimus ja annettu takaus noitten rahojen kelpoisuudesta. Asian järjestämiseksi ovat saapuneet Tshang Tsolinin poika Tshang Tsue-liang, kenraalit Li, Tshang ja Yu, y. m. Samalla on annettu ankaria kurinpitokäskyjä ja itse asiassa on muutama päivä sitten suoraan kadulla kaksi sotilasta ammuttu paikalla ryöstämisestä (toinen oli ottanut kolme mitätöntä sormusta, toinen oli vaihtanut paperidollarinsa kuparirahaksi ja jättänyt puodin antamatta paperidollariaan).

Tshang Tsolinin poika on tehnyt visiitejä lähetystöissä ja

vakuuttanut, että sotilaitten käytöksestä pidetään nyt erikoisen tarkka huoli. Kaikki on siis vähitellen taas joutumassa uraansa takaisin. Kaupungissa liikenne taas vilkastuu ja jotkut kauppapuodit ovat avanneet ovensa. - Samaten nyt 19 päivästä asti saapuu kerta päivässä juna Tientsinistä, ja luvataan asettaa kaksi junaa kulkemaan kumpaakin suuntaa. Oli jo pelko ruuan loppumisesta, mutta viljaa on tuotu Mantshuriasta ja lähiseuduilta alkaa taas saapua maalaistuotteita. - Kiinalaiset kuljettävät nyyttejään ja perheitään pois lähetystökorttelista.

Liittoutuneet kenraalit eivät kuitenkaan ole aivan sovinnossa keskenään. Tshangin suostumuksella eräs kenraali Wang rupesi Pekingissä komendantiksi, mutta marsalkka Wu määräsi toisen kenraali Wangin samaan virkaan ja lisäksi kenraali Li, joka ei enää ole kuvernööri, haluaa tämän paikan siihen kuuluvien suurien tulojen vuoksi tai oikeammin tulomahdollisuuksien vuoksi itselleen. Nyt siis ei tiedetä enää edes kuka on komendanttina ja järjestyksestä vastuunalainen.

Pääasiana liittoutuneilla oli Feng Juhsiangin klikin kukistaminen. Kun tämä tarkoitus nyt on saavutettu ja kun tiedetään Karahanin olleen kiinteässä yhteistoiminnassa Kuomintshunilaisten kanssa, - Neuvosto-Venäjältä on lähetetty heille aseita, ammuksia ja neuvoja upseereita ja Karahan on pitänyt suuret määrät miehiä palkattuina bolshevismien agentteina, - niin on luonnollista, että Tshang Tsolin, Wu Peifu y. m. nyt aikovat vaatia Karahanin tilille Kuomintshunin avustamisesta ja Kiinan sisäisiin asioihin aktiivisesti sekaantumisesta.

Suomenkin lehtiin on kaiketi jo ehtinyt tieto Tshang Tsolin vaatimuksesta Karahanin poiskutsumisesta. Ulkomaalaiset ministerit ovat kuitenkin Pekingissä sitä mieltä, ettei voi an-

taa Tshang Tsolinin tai muunkaan kiinalaisen kenraalin uha-
ta ulkomaalaista ministeriä vangitsemisella tai muulla, s. o.
diplomaattikunta asettuu Karahania puolustamaan. Asema on siis
kerrassaan ironiantapainen: Karahan, joka on imarrellut kiina-
laisia "kansallisia pyrkimyksiä" ulkomaalaisia "imperialisteja"
vastaan, sätinyt voimiensa mukaan muita suurvaltoja, joutuu
juuri näitten puolustettavaksi kun hänen turvallisuudesta
kiinalainen kenraali ei enää vastaa. - Neuvosto-Venäjän on
viisainta hyvissa ajoin korvata Karahan jollakin toisella
ja vähemmän aktiivisella miehellä; muussa tapauksessa nuo
liikkeellä olevat suuret armeijat jatkavat nykyistä ajojahti-
aan Karahanin entisten ystävien kintereillä Mongoliaan asti.
Erittäin On Tshang Tsolinin poika nuori kenraali Tshang sitä
mieltä, että Kuomintshunia ei saa jättää rauhaan, vaan on lo-
petettava ja samalla, koska ne luultavasti aikovat vetäytyä
yli Gobin pohjoiseen, on Mongolian kysymys kerta kaikkiaan
ratkaistava. - Englanninkielinen lehti täällä kirjoittaa ase-
masta m. m. : "Jos jotain hyvää tasta nykyisestä kaaoksesta
yleensä tulee niin tällaisena astuu nyt esille se tulos,
että vaikutusvaltaiset kiinalaiset miltei poikkeuksetta ovat
täydellisesti selvillä bolshevikkien salakavalista pyrkimyksis-
ta ja menettelytavoista Kiinan suhteen ja ovat nyt valmiit
hävittämään juurineen pois kaikki Karahanin työn tulokset.
Me emme kuitenkaan usko Neuvosto-Venäjän käsittävän, että se
sellaisessa tuloksessa on saanut täydellistä rahojensa vasti-
ketta, kun Karahan häväistynä palaa Moskovaan monien vuosien
innokkaan toiminnan perästä."

Mutta - kusein sanoin - maa on nyt ilman presidenttia, ilman
ministeristöä ja ministeriöt ovat miltei kaikki suljetut, kun
virkamiehet ovat pakosalla ja uusia ei ole nimetty.

Pekingissa, 24 p. huhtikuuta 1926.

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C15.

ASIA:

Chargé d'affaires Kametstin Rapport 57

Peking

1/5 1926

Pekingissä, toukok. 1 p. 1926.

No. 23.

Ulkoasiainministeriölle.

ULKOASIAINMINISTERIO		
No 13/382 Sap. D. 1926		
22/526	to	Liit.
5	OSASTO C15	ASIA

Minulla on kunnia tämän ohessa Ulkoasiainministeriölle raporttina lähettää salostus

"Tullikonferenssi Pekingissä"

ja pyytää että tätä selostusta pidettäisiin salaisena, koska se suurimmalta osaltaan perustuu konferenssin puolelta vielä julkaisemattomiin asiakirjoihin ja minulle täydessä luottamuksessa annettuihin tietoihin.

J. J. Rantala

13/382 Sal.

26

Tullikonferenssi Pekingissä.

27/5-26

Pekingissä ollessani olen koettanut ottaa selville mitä tuossa Kiinan hallituksen koolle kutsunassa konferenssissa, jonka tehtävänä on uudelle kannalle järjestää Kiinan tullisuhteet ulkomaihin silmällä pitäen Kiinan halua päästä tulliasiassa autonomiseksi, tähänastisissa neuvotteluissa on päätetty tai mitä konferenssissa yleensä on tehty. Papereita ja ehdotuksia on paljon, mutta sovittua on vähän. Tämä ei johdu oikeastaan muusta kuin siitä, että Kiinan sisäiset asiat poliittisesti ovat aivan toivottoman sekavat ja kiinalaisten tunnetusta kansanluonteesta, johon kuuluu erikoispiirteinä epäluulo, viekkaus ja venyttäminen.

Kun lyhyttä selostusta varten olisi turha lukea jo lähes sataan numeroon nousevia laajoja pöytäkirjoja liitteineen ja pitkine puheineen, olen suullisissa keskusteluissa muutamien ulkomaalaisten edustajien kanssa koettanut muodostaa itselleni yleiskuvan konferenssin työn tuloksista. Olen siitä paitsi saanut Ruotsin ministeri O. Ewerlöf'iltä nähtäväkseni tärkeimmät asiapaperit ja Tanskan ministeri Henrik Kauffmannilta hänen Kööpenhaminaan lähettämänsä raportin maaliskuun 8. päivältä, minkä ajan jälkeen tosiasiallisesti ei ole mitään enää tehtykään, Kiinan hallituksen hajoamisen ja sisäisten sotien johdosta. Käyttäen hyväkseni ministeri Kauffmannin selväpiirteistä selostusta ja muita lähteitäni tahdon seuraavilla riveillä antaa mahdollisimman helppotajuisen kuvan konferenssin suunnittelemissa muutoksista.

On vielä aivan ennen aikaista antaa minkäänlaisia yksityiskohtaisia tietoja konferenssin tuloksista, kaikki asiat kun vielä ovat vasta keskustelun alaisina. On mahdoton sanoa mitään kaik-

ki vaikeudet voivat konferenssin tielle nousta tai että tähän asti kohdatut olisi jo saatetut pois tieltä. Ainoa minkä, asiain ollessa nykyisessä tilassaan, voi tehdä on koettaa vetää muutamia yleisiä ääriiviivoja siitä suunnasta, mihin konferenssin työt ovat olleet tähdyt ja missä tuloksiin voidaan päästä, jos kummankin puolen onnistutetaan yksimielisyyteen tulla.

Kiinan tullisuhteet ulkovaltoihin ovat sidotut voimassa olevissa sopimuksissa määräykseen 5% arvoitullin kantamiseen. Kun Kiinan hallituksen tulolähteet nyttemmin ovat entistä enemmän supistuneet juuri tullin kantamiseen (suolaveron anastavat nyt miltei joka maakunta itselleen), on Kiinan hallituksen todellisena tarpeena nyt saada rahaa kasvavien menojojensa ja ainaisen velkaantumisensa tai maksukyvyttömyyteni peittämiseksi. Ulkovallat ovat halukkaat muuttamaan tullia, s. o. myöntämään Kiinalle tuloja lisää, mutta katsovat, että ulkomaan kaupan kannettavaksi ei saa yhtäkkiä asettaa liian paljon ja että siksi on tätä lisäästä suunniteltava asteittain tapahtuvaksi.

Kiinan tulliasioissa tulisi, konferenssin tähänastisten tulosten mukaan, nykyistä olotilaa seuraamaan seuraavat ajanjaksot:

- 1) Washingtonin ohjelman aika,
- 2) Väliaikainen koroitettun tullin aika,
- 3) Tulliautonomian aika.

1) Washingtonin ohjelman aika.

Washingtonin sopimuksessa (No. VII, 6 p. helmikuuta 1922, pykälä 3) sanotaan:

"The Special Conference provided for in Article II shall consider the interim provisions to be applied prior to the abolition of likin and the fulfillment of the other conditions laid down in the articles of the treaties men-

kaikkia keinojaan saadakseen niin paljon kuin suinkin seuraukselle,

tioned in Article II ; and it shall authorize the levying of a surtax on dutiable imports as from such date, for such purposes, and subject to such conditions as it may determine.

The surtax shall be at a uniform rate of 2½ per centum ad valorem, provided, that in case of certain articles of luxury which, in the opinion of the Special Conference, can bear greater increase without unduly impeding trade, the total surtax may be increased but may not exceed 5 per centum ad valorem".

Konferenssin alussa jo Yhdysvaltain edustajat ilmoittivat omasta puolestaan suostuvansa siihen että edellämainitut 2½ ja 5 % niin pian kuin mahdollista saisi kantaa lisätullia. Tästä lisätullista kertyneet varat menisivät tullilaitoksen ylitarkastajan virastoon ja käytettäisiin tarkoituksiin, joista konferenssi myöhemmin päättää. Toisetkin edustajat esittivät samallaisia ehdotuksia ja yksimielisyys olisi ollut helposti aikaansaattavissa, mutta kiinalaiset edustajat eivät tähänsuuntaisia ehdotuksia hyväksyneet, peläten hyväksymisen vievän siihen, ettei suurempia muutoksia sitten enää Kiinalle tehtäisikään. Mutta myöhemmin kiinalaiset ovat vedonneet ulkomaan valtojen suostumukseen 2½ ja 5 % lisätullin kantamiseen ja selittävät, ettei uusia sopimuksia tästä asiasta tarvita eikä ratifiseerausta, vaan voi Kiina minä päivänä tahansa panna koko Washingtonin ohjelman mukaisen tullin voimaan. Tässä mielessä esitetty kiinalainen esitys ei saanut ulkomaisten edustajien hyväksymistä, koska siinä jo etukäteen oli liiaksi sidottu ulkomaan valtojen käsiä asioihin, jotka koskivat koroituksia myöhempiä aikajaksoina ja joista minkäänlaisia keskustelujakaan ei vielä ollut ollut. Tähän ristiriitaan asiat pysähtyivät tai oikeammin sekaantuivat kiinalaisten koettaessa kaikkia keinojaan saadakseen niin paljon kuin suinkin seurauksella,

ettei minkäänlaista resoluutiota ole voitu esittää, joka kel-
paisi kaikille.

Kun yksimielisyyttä saavutetaan resolution sanamuodos-
ta, tulevat Washingtonin konferenssin määräämät 2½ ja 5 % tul-
lilismaksut^t ja luokitteluehdotus siitä, mistä on kannetta-
va 2½ ja mistä 5, astumaan voimaan, ehkä 2, ehkä kolme kuukautta
resolution julkaisemisesta. Mitään tarkempaa ei ole vielä asi-
asta päätetty.

Lisäys 2½ % kannettaisiin kaikesta tullinalaisesta tava-
rasta, joten yleinen tullimaksu siis olisi 7½ % tavaran arvosta.

Lisäys 5 % kannettaisiin ylellisyystavaroista, joista siis
menisi kaikkiaan 10 % tavaran arvosta.

Näillä lisätulleilla Kiinan hallitukselle kertyisi varoja
vuodessa n. 32 - 34 miljoonaa Mex. dollaria, summa mikä nyt jo
kiinalaisiäta näyttää liian pieneltä.

Ylellisyystavarihin luetaan : tupakka, tupakkakoneita, vii-
nät ja muut alkoholijuomat, kulta-, hopea- ja platinatokset, jalo-
kivet, silkki ja kaikenlaiset silkkiteokset, nahkatavarat, vaate-
tustavarat, toilettitavarat, soittokoneet, urheiluvälineet, ampu-
ma-aseet ja amukset, moottorit ja autot, lääkkeet, ulkolaiset
ruoka-aineet (voi, margariini etc.), makeiset, lasitavarat ja
kalliit puulajit.

Lisätulli kannettaisiin samassa kuin voimassa oleva 5 % tul-
limaksukin, koottaisiin erikoiseksi rahastoksi Tullihallituksessa
ja käytettäisiin tavalla ja ehdoilla, joista konferenssi laatii
säännöt. Näistä rahojen käyttämistavoista ja -tarkoituksista ei
ole yksimielisyyttä saavutettu. Sellainen voitaisiin kuitenkin
saavuttaa, jollei olisi Kiinassa paraikaa taas hallitus hajalla.

Siksi ei voi ennustaa mitään siitä milloin resolutio julkais-
taan ja milloin nuo 2½ ja 5 %:n lisät tullinkannossa voivat astua
voimaan.

2). Välialaikainen koroitettu tulli.

Kiinan hallituksen hätälainojen suunnaton kasvaminen ja muitten tulolähteitten ehtyminen maakuntien omavaltaisuuden lisääntyessä tekee sen, että Washingtonin konferenssin arvioima lisätulo (n. 46 miljoonaa Mex. dollaria vuodessa) noilla 2½ ja 5 % lisillä ei voikaan enää sopia eikä tosiasiasa enää voisi Kiinan hallituksen välttämättömiin tarpeisiin riittää. Tarvitaan nyt velkojen kuoletukseen ja muuhun vuosittain noin 90 - 100 miljoonaa Mex. dollaria lisää, s. o. yli nykyisten tullitulojen.

On ajateltu noitten 90,000,000 dollarin menevän seuraaviin tarpeisiin:

- a. Likin-maksujen korvaukseen .
- b. Velkojen maksamiseen ja järjestämiseen.
- c. Keskushallituksen käyttörahoiksi.

Likin-maksujen poistamiseen menisi noin 30 miljoonaa dollaria vuodessa. Siitä, voiko Keskushallitus saada maakunnat lopettamaan likin-maksut, joita nämä nyt kantavat omiksi tarpeikseen, on konferenssin jäsenillä vakavat epäilyksensä, sillä Keskushallituksen valta on nyt vain nimellinen ja kaikenlaiset paikalliset kenraalit tekevät kaikki hallituksen ohjelmat ja ehdotukset tyhjiksi. Keskushallituksen virkamiehet tuskin olisivat siksi rehellisiä, että korvaisivat maakunnille likinin lakkauttamisesta, jos jokukin maakunta lakkautukseen suostuisi. Tästä asiasta on olemassa Englannin edustajien jättämä ehdotus, minkä ehdotuksen konferenssin muut jäsenet ovat hyväksyneet keskustelujen pohjustukseksi.

ei. Tämä ylijäämä arvioitua suuremman 3 - 4 miljoonan dollarin vuodessa. Summa ei ole suuri, mutta kuitenkin ehkä riittävä.

Velkojen konsolideeraukseen menisi odotetuista lisätulleista suurin osa. Kiinan hallituksen velat, jo konsolideerattuja lukuun ottamatta, nousevat hallituksen omien laskelmien mukaan jonnekin 900 ja 1000 miljoonan Kiinan dollarin välimaille; aivan tarkkoja tietoja ei Kiinan rahaministeriököhän voi antaa.

Vakaantumattomia velkoja on sekä ulkomaalaisia että kotimaisia. Ulkomaalaiset ovat otetut monelta eri taholta ja siksi monien maitten edustajilla tässä nykyisessä tariffikonferenssissa on erikoistehtävänä valvoa maansa jonkun pankin tai yhtiön etuja. Näin ollen juuri tässä asiassa eri maitten edut menevät ristin ja yksimielisyyden saavuttaminen on mahdoton, jollei varata tarpeeksi rahoja juuri tähän tarkoitukseen, velka-asiain järjestämiseen ja velkojen kuoletukseen. On laskettu että vuosittain n. 60 tai 65 miljoonaa dollaria on pantava erikseen tätä varten ja että on tehtävä tarkkoja ehdotuksia, jottei Kiinan hallitus voi omia hallitusmenojaan varten näitä rahoja käyttää. Kiinan hallitus tahtoisii tietysti kaikki odotetut lisätullit käytettäväkseen oman harkintansa mukaan ja lupaa kyllä pitää huolen menoista velka-asiolissakin, mutta kun koko taloudenhoito on huonosti järjestetty Kiinassa, tahtovat ulkomaitten edustajat rajoittaa Kiinan määräämisvallan saadakseen takeita siitä, että lainojen korkoja ei, niinkuin tähän asti, alituisesti laiminlyöddä.

Velkojen vakaannuttamista varten ei ole vielä valmista ohjelmaa olemassa ulkomaitten edustajien kesken, joten on mahdoton tästä asiasta sanoa mitään.

Mikä jää yli kun likinin lopettamista varten tarvittavat ja velkojen vakaannuttamiseen ja korkoihin vuosittain menevät rahat otetaan pois, se joutuu Kiinan hallitukselle käyttörahoiksi. Tämä ylijäämä arvellaan nousevan 5 - 10 miljoonaan dollaria vuodessa. Summa ei ole suuri, mutta kuitenkin ehkä riittävä.

Tarvittavien 90 - 100 miljoonan dollarin kokoonsaamiseksi vuosittain ei ole olemassa muuta keinoa kun korottaa tulleja. Näin ollen Washington konferenssin päätökset täytyy muuttaa tai järjestää, samalla kun ne säilytetään, se aika, jolloin ne ovat voimassa, väliaikaiseksi ja tämän ajan jälkeen ottaa jonakin ajanjaksona tulleja 90 - 100 miljoonaan asti. On ajateltu tämän Washingtonin konferenssin tullin kestävän kaksi tai kolme vuotta ja sitte koroitettun tullitariffin oltua voimassa yhtämittaa 3 tai 4 tai useammat vuodet Kiinan saavan kokemusta ja järjestystä tarpeeksi tulliasioissaan, niin että koko tullikysymys voidaan jättää Kiinan hallituksen omaksi asiaksi.

Kiinalaisille on tästä käsityksestä annettu tieto ja ovat he senvuoksi koettaneet laatia ehdotuksia, miten 90-100 milj. doll. lisätuloja kannettaisiin. Monien ehdotuksien ja suunnittelujen kohdattua vastarintaa ja arvostelua, on nyt viimeksi tehty ehdotus saanut kuitenkin miltei täydellisen kannatuksen ja tulee siis pääasiassa hyväksytyksi.

Tämän ehdotuksen pääasiat ovat:

Kaikki tullinalaiset tuontitavarat jaetaan 7:ään ryhmään:

A, B, C, D, E, F, G.

Lisätulleja kannetaan (nykyisten 5 % tullin lisäksi siis):
kiinalaisten ehdotus: A 27%, B 22%, C 17%, D 12%, E 7%, F 5, G 2%.
Engl. Amer. Jap. ehd. A 22%, B 17%, C 12%, D 10, E 7%, F 5, G 2%.
Tämä viimeinen, jossa korkein lisätulli (A-ryhmän tavaroista) on 22% % tulee yhteiseksi päätökseksi, koska kaikki muuta paitsi Ranska siitä jo ovat sopineet. Ranskalla on viiniensä vuoksi oma kantansa, mutta suostunee ehkä perätympään tässä asiassa.

Seuraavassa on taulukko, joka osoittaa mistä tulot saataisiin.

Laskelmien pohjaksi on otettu Kiinan tuonti v. 1924, josta tarkkoja tietoja on olemassa. Siinä vuonna tuotujen tavarain ryhmiin järjestäminen edellä esitetyn systeemin mukaan on ulkomaalaisten eksperttien avulla saatu ulkovaltain edustajien puolella mielekäs menevän hyvin yhteen, joten siinä suhteessa on voitu kiinalaisten ehdotukseen tehdä tarkka vastaehdotus.

Ryhmä	prosentti		V. 1924 tuonti		Tulojen suuruus	
	kiin.	ulkom.	Kiinal.	Ulkon.	Kiinal.	Ulkom.
A	27%	22%	45,686	52,333	12,563	11,775
B	22%	17%	45,417	79,190	10,218	13,858
C	17%	12%	119,673	61,460	29,942	7,683
D	12%	10%	158,154	74,696	19,769	7,470
E	7%	7%	278,045	335,135	20,853	25,135
F	5%	5%	469,881	295,655	23,494	14,782
G	2%	2%	184,923	403,310	4,623	10,083

Yhteensä 1,301,779 1,301,779 112,462 90,786

Keskimääräinen prosentti 8,64 6,98

(Tunnin arvo ja tulot tuhansissa Kiinan dollareissa)

Kun Kiinan tuonti tasaisesti on noussut, kaikista sodista ja levottomuuksista huolimatta, pidetään ulkomaalaisella taholla kutakuinkin varmana, että esim. 1927 tavarain tuonti, kun se ryhmitetään kuten on suunniteltu ja kannetaan ehdotettu %-lisätulli, itse asiassa antaa Kiinan hallitukselle yli 100 milj. dollaria.

Tärkeimmät tavarat kussakin ryhmässä ovat:

- A. Tupakka, viinit ja jät/muut alkoholijuomat, jalokivet.
- B. Tupakkalehtiä, olut, hedelmäviinit, sprii, paperossipaperi, tupakkaa varten koneet, kulta- ja hopeateokset, puoli-jalokivet.
- C. Silkki, turkistavarat, huonekalukankaat, akkunaverhot, taide-

- kudokset, vaatteet ja kankaat, höyhenet, nahkateokset, toiletitarpeet, kristallitavara, valokuvauskoneet ja -tarpeet, soittokoneet, urheilutarpeet, aseet ja amukset, autot ja moottoripyörät, lääkkeet ja apteekkitavarat, säilyketavarat (lihaa, juustoa, kalaa, voita ja margariinia, suklaa, kakaao, kuivatut hedelmät, makaroonit, sokeriteokset, tee, vihannekset) ja alkoholittomat juomat.
- D. Puolisilkki, keinotekoinen silkki, villatavarat, nahka, muutamat paperilajit, kumi, lasi- ja posliinitavarat, sähkölamput, sähkötarpeet, puuteokset, värjäysaineet, vaikkoinen sokeri, tuoreet hedelmät ja tuoreet ruokatavarat.
- E. Puolivillaiset tavarat ja keinot. silkki-langat, puuvillatavarat, muutamat paperilajit, anturanahkaa, muutamia kemikaalioja, öljy, bensiini, tulitikut, emaljitavarat (keittoastiat), naulat ja ruuvit, ompelukoneet, kirjoituskoneet, polkupyörät, sähkölangat ja -tarpeet (puhelinta tai johtoa varten), muutamat puulajit, ruskea sokeri, ryydit.
- F. Kaikki tavarat, joita ei muuten ole luokittelussa mainittu.
- G. Puuvilla ja värjäämättömät puuvillatavarat, hamppu, lannoitusaineet.

Mitä tulee näitten koroitettujen tullien kantamiseen, ovat ulkomaitten edustajat sitä mieltä, että konferenssissa laadittu ehdotus on esitettävä kunkin sopimusvallan vahvistettavaksi ja on tehtävä uudet sopimukset, ennen joitten astumista voimaan Kiinan hallitus ei voi näitä koroitettuja tulleja kantaa. Asia on siis vielä pitkän taipaleen takana. Vasta keskustellaan tavarain luokittelemisesta.

Mitä tulee paperin luokitteluun, on Ruotsin ministeri Ewerlöf esittänyt ehdotuksen, joka jo on tullut, vaikkapa epävirallisesti, yksimielisesti hyväksytyksi. Tämän mukaan paperi jaetaan seuraavasti:

B-ryhmään: paperossipaperi.

C-ryhmään: tapetit ja paperiteokset.

D-ryhmään: "Coated and/or enamelled p. , Embossed, metallic or decorated p., Glazed p., Art printing p., ~~Bank and~~ Banknote p., Parchment, greaseproof, Pelure, Glascene, Pergamine, and all kinds containing rags."

E-ryhmään: "Kraft, Packing p. and all kinds free of mechanical pulp."

F-ryhmään: "Paper all kinds containing mechanical pulp."

Mitä tulee selluloosaan, on se viety F-ryhmään (siis 5%) ja samaan on viety kiinalaisessa ehdotuksessa puumassa (wood pulp), mutta englantilais-amerikkalais-japanilaisessa ehdotuksessa "wood pulp" puumassa/on siirretty G-ryhmään.

Puutavara, missä siitä yleensä löytyä erikseen tietoja, on ryhmässä F : rautatiepölkkyt, rakennustarpeet, timber hard wood, timber soft wood.

Tässä engl.-amer.- japanilaisessa vastaehdotuksessa ovat tullitikut vietyt E-ryhmästä (7%) G-ryhmään (2%).

3). Tulliautonomian aika.

Tullitariffikonferenssissa hyväksyttiin marraskuun 19 p. seuraava resolutio:

"The Delegates of the Powers assembled at this Conference resolve to adopt the following proposed article relating to tariff autonomy with a view to incorporate it, together with other matters, to be hereafter agreed upon, in a treaty which is to be signed at this Conference:

The Contracting Powers other than China hereby recognize China's right to enjoy tariff autonomy; agree

to remove the tariff restrictions which are contained in existing treaties between themselves respectively and China; and consent to the going into effect of the Chinese National Tariff Law on January 1st 1929.

The Government of the Republic of China declares that likin shall be abolished simultaneously with the enforcement of the Chinese National Tariff Law and further declares that the abolition of likin shall be affectively carried out by the First Day of the First Month of the Eighteenth Year of the Republic of China (January 1st 1929)".

On siis ollut tarkoituksena, että kaikki tähän asti Kiinan hallitusta tulliasioissa sitovat esteet tammikuun 1 p. 1929 lakkaisivat, ja ainoana ehtona lakkauttamisen myöntämisessä on että Kiinan hallitus poistaa likin-tullit, jolla tarkoitetaan se veroitus, joka kannetaan sisämaahan tai maakunnasta toiseen menevästä tavarasta. Voiko Kiinan hallitus tämän ehdon täyttää ja, jollei täyty, päätetäänkö ulkovaltain puolelta antaa Kiinalle vapaat kädet vai ei, on kysymys, jota ei vielä ole pohdittu.

Mutta, olettaen, että Kiinassa hallitus kykenee täyttämään ylläolevan deklaration sisällyksen ja että siis Kiinalle v. 1929 alusta tulee myönnetyksi täysi autonomia tulliasioissa, voidaan ehkä pelätä, että rahan puutetta kärsivä ja talouttaan huonosti hoitava hallitus tulee nostamaan tullimaksut aivan korkeiksi ja mielivaltaisin. Tätä mahdollisuutta on konferenssin jäsenten kesken edeltäpäin keskusteltu ja näkyvät useat ulkovaltojen edustajat pitävän liiallista pelkoa turhana. Asiassa on ennenkaikkea Japani tulevaisuudesta arka, sillä Japanin halvat teollisuustuotteet myydään suurimmaksi osaksi juuri Kiinaan

ja ilman Kiinan markkinoita Japani ei voi tulla toimeen. On senvuoksi luonnollista, että japanilaiset ovat tätä Kiinan tulliautonomaalia ensin enemmän pelänneet ja sitten asiaa tarkemmin tutkineet. Japanilaisten edustajain mielestä mitään vaaraa ei ole olemassa ja juuri siitä syystä he tarkimmin tutustuvat joka ainoaan kohtaan tämän "väliaikaisen koroitettun tullin" aikaa varten tarkoitettussa tariffiehdotuksessa, vakuutettuja siitä, että tämä tariffi miltei muuttumatta tulee olemaan voimassa pitkiä aikoja. Tähän olettamukseen tariffin pysyvyydestä johtaa kaikki entinen kokemus kiinalaisten hitaudesta valtiollisissa asioissa, kiinalaisten kauppiasten sanan mahdista heikkoa hallitusta vastaan ja yleinen hallituksen vallan väheneminen. Kiina on tottunut niin alhaisiin tullimaksuihin, että koroitettut tullit tulevat kohtaamaan vastarintaa kauppiasten puolelta, ainakin alussa, mutta saatettuha voimaan ne epäilemättä jatkuvat ja hallituksella ei ole aikaa eikä tarvittavia miehiä uusien tariffien ja uusien saannoksien tekemiseen. Japanilaiset siis arvelevat että suurempia muutoksia ei tule, vaan jatkuu kaikki siihen tapaan, miksi konferenssissa nyt päätettiin.

Kiina on vapaa solmiaan erikoissopimuksia ja panemaan toimeen erikoistariffeja v. 1929 j. lästä. Voidaan pelätä, että Japanilla on ehkä jo mielessä saada poikkeuksellisesti alhaisia tulleja omille tavaroilleen ja senvuoksi antaa asiain kehittyä kiinalaisten toivomaan suuntaan, jättäen muut maat itse hoitamaan asioitaan Kiinan tullitariffikysymyksessä. Mikäli tällainen pelko on ajateltavissa, se on kauttaaltaan aiheeton. Olen Tanskan ministerin, hra Henrik de Kauffmanin, kirjoittamista salaisista selostuksista saanut tietoja, jotka todistavat että japanilai-

silla ei ole huomattavissa pyrkimystä valloittaa itselleen minkäänlaista monopoli-asemaa tai edes etusijaa muiden maitten edellä ja että toiselta puolen Kiinalaisilla ei ole minkäänlaista halua erikoisesti suosia Japania tai japanilaisia tuotteita. Yleensä tariffikeskusteluissa japanilaiset ovat olleet aivan lojaaliset kaikkia muita vastaan ja kaikki tavarain luokittelu on tapahtunut tavarain arvon ja välttämättömyyden perustalla ottamatta ollenkaan huomioon mistä maasta ne tulevat. Tämä tasaarvoisuus erimaitten välillä on japanilaisista ja kiinalaisista aivan luonnollinen asia ja on rauhoittanut kaikki muiden maitten edustajat, jos yleensä pelkoa "aasialaisten" yhteen liittoon pelaamisesta on ollut olemassa.

On kutakuinkin varma, että minkäänlaisia vaikeuksia "suosituimman" (most favoured nation) oikeuksien saamisessa Kiinan hallitukselta ei koidu millekään maalla, oli se tässä tullitariffin muokkaamisessa mukana vai ei. Ja, kuten sanottu, nyt ^{ke}teillä oleva tullitariffi tulee miltei muuttumatta olemaan voimassa pitkän aikaa, jos se yleensä astuu voimaan ja koko autonomian antaminen Kiinalle toteutuu. Kiinan hallituksella tulee näet olemaan paljon muita asioita hoidettavanaan, niin paljon, että sen aika ei riitä uusien tullisääntöjen laatimiseen aina vanhoja lajuja kulkemaan tottuneille virkamiehilleen.

Pekingissä, toukok. 1 p. 1926.

EXTRA STRONG
KENT

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C15.

ASIA: _____

Chargé d'aff. Ruuskahti rap. no 52.

Tokio

28/5 1926.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

TOKIOSSA

N:o 217

Tokio, 28 p:nä toukokuuta 1926

ULKOASIAINMINISTERIÖN	
14/382 Sal.	26.
21/6-26	?
5	CIS.

Ulkoasiainministeriölle,

Täten saan kunnioittaen ohellisena lähettää
Ulkoasiainministeriölle viidennenkymmenentoisen
raporttini, johon sisältyvät seuraavat kirjoitukset:

- 1) Yleinen tilanne Kiinassa
- 2) Japanin yenin kurssi
- 3) Japanin kauppaeu ja Läheinen-Itä
- 4) Uusi yritys Japanissa ulkomaankaupan alalla
- 5) Japanin ulkomaankauppa neljännesvuoden aikana.

Ramstedt

Yleinen tilanne Kiinassa.

14 382 Sep 26
21/6-26

Yleisestä tilanteesta Kiinassa olsi kyllä taas paljonkin kirjoitettavaa edellisessä Pekingistä lähetetyn raporttini lisäksi, mutta kun sanomalehdet sähkösanomissaan jo ovat aikanaan antaneet tärkeimmät päivänuutiset, lienee turha mennä yksityiskohtiin ja koetan siksi vaan viitata muutamiin yleisiin tilannetta kuvaaviin selkkoihin ja erittäinkin tuohon kirjoitukseni lopussa mainittuun Karahania koskevaan periaatekysymykseen.

Tsao Kun, entinen presidentti, on vankeudesta päästyään antanut julkisuuteen eräänlaisen manifestin eli presidenttimandatiin. Siinä hän, vanhojen keisarien perittyyn tapaan, valittaa kyvyttömyyttään kunnollisesti hoitaa maan asioita presidenttinä ollessaan ja ottavansa siinä suhteen kaikki syytteet nöyrästi vastaan. Mutta hän sanoo myös, että senjälkeen kun hän oli petoksen ja vallankaappauksen ~~avulla~~ avulla poistettu paikaltaan, maassa ei ole ollut laillista valtiopäällikköä eikä hallitusmuotoa. "Suuri Laki" (= Tsao Kunin aikuinen hallitusmuoto) on otettava käyttöön ja kehoitan kaikkia entisiä tovereitani ja ystäviäni työhön maan yhdistämiseksi ja rauhoittamiseksi laillisia muotoja käyttämällä, koska ainoastaan siten palautuu maahan järjestys ja rauha". Tämä manifesti merkitsee, että Tsao Kun ystävineen on hänen aikanaan ja Wu Peifun suojeluksen alla korjatun hallitusmuodon kannalla. Nyt on kysymys, onko Wu Peifu itse samalla kannalla. Kiinassa on näet vanhempiakin, Sun Yatsenin aikuinen, hallitusmuoto, jolla on paljon kannattajia vieläkin ja jonka kannattajiin luetaan myös Tshang Tsolin. Hallitusmuoto-kysymyksestä asti pienempiin kysymyksiin saakka kaikki on Kiinassa nyt epävarmaa. Jos olisi valittava eduskunta, ei ole tiedossa minkä vaalilain mukaan vaalit toimitettaisiin; jos on valittava presidentti, ei valitsemistavasta tai valitsemisoikeudesta ole sen paremmin selkoa tai yksimielisyyttä olemassa.

Kiinaasta puhuen on muistettava, että siinä maassa jos missään kaikki elämä ja ihmisten välinen kanssakäynti on järjestetty ja järjestynyt ylempi tai alempi-periaatteen mukaan. Siitä vanhempien kunnioittaminen, siitä heikomman sortaminen ja siitä suojeluksen tarve. Sana "veli" on olematon, on olemassa "vanhempi veli" ja "nuorempi veli". Jokainen ihminen joko on ylempi tai alempi toiseen ihmiseen nähden, tasa-arvoisuutta ja todellista toveruutta ei ole kiinalaisen helppo käsittää tai noudattaa. Tällaisessa maassa oli epäilemättä suuri erehdys julistaa tasavalta valtiomuodoksi. Vaalien toimittaminen on jotakin aivan vierasta, sillä se hän merkitsee sen, että alemmat päättävät jotain ylempään suhteen. Väärinkäytöksiä vaalien toimittamisessa on luultavasti mahdoton estää Kiinassa ja tuloksena on aina oleva jonkun mahtavamman tahto vaalien tulosten määrääjänä. Nyt ovat mahtavimpina miehinä Kiinassa Wu Peifu ja Tshang Tsolin. Heitä totellaan ja heidän suojelukseseen pyritään. Mutta samalla kiinalaiset vaistomaisesti mielessään kysyvät ja koettavat laskea laskelmiaan siitä, kumpi on mahtavampi, kumpi on ylempi ja kumpi on alempi. Osoittaakseen kaikille kansalaisilleen että he nyt yhdessä toimivat Wu ja Tshang ovat vaihtaneet keskenään esi-isienä kuvat, ottaneet toisensa omaan perheeseensa, tehneet veljeysvalan ja antaneet vaimojensa tehdä keskenään sisarusvalan, mutta kun toinen on syntynyt 1872 ja toinen 1873 on toinen välttämättä vanhempi ja toinen nuorempi. Kaikesta huolimatta voisi jotakin hyvää vielä syntyä Kiinassa, jos nämä kaksi miestä luottamuksen ja ystävyysvallitessa henkilökohtaisesti tapaisivat toinen toisensa ja kahden kesken puhuen sopisivat maan tärkeimmistä asioista. Kaikki kiinalaiset toivovat innokkaasti tätä näiden kahden mahtimiehen saapumista Pekingiin.

Wu Peifu onkin jo matkalla henkivartioloiseen ja odottaa par-
aikaa Paotingfussa Tshang Tsolinin lähtevän liikkeelle. Tshang
Tsolinilla ei näy olevan halua mennä Pekingiin ja on epätie-
toista vielä milloin lähtee tai lähteekö ollenkaan.

Yhdestä asiasta ovat nämä kaksi miestä tähän asti hyvin
sopineet, nimittäin siitä, että pääministeriksi on tri Yen paras.
Kun ei ole olemassa presidenttiä, on tri Yen perustanut Regent
Ministry eli hallitsevan ministeristön ja nimittänyt, suostu-
muksen saatuaan Wu Peifulta ja Tshang Tsolinilta, tämän minis-
teristön jäsenet. Paitsi Wellington Kooa, joka on nyt finanssi-
ministeriksi nimitetty, muut kabinetin jäsenet eivät vielä ole
saapuneet paikoilleen ja moni on suorastaan kunniaa kieltäyty-
nytkin. Wellington Koo on suostunut rupeamaan rahaministeriksi
ehdolla, että hän saa tai hänelle annetaan jostain rahoja, sillä
valtion kassa on tyhjä. Hän on paraikaa Tientsinissa lainoja
tiedustelemassa ja tulokset ovat olleet kovin synkät, joten ei
ole tiedossa rupeaako Koo rahaministeriksi. Mihin sekasotkuun
valtion raha-asiat nyt ovat joutuneet näkyy siitäkin, ettei
rahaministeriössä kaikista velka-asioista enää olla selvillä
ja että palkkoja, milloin niitä maksetaan ollenkaan, voidaan mak-
saa vain vartavasten otetulla pienellä lainalla. Waichiaopu,
Kiinan ulkoasiainministeriö, ei voinut huhtikuussa maksaa kuin
mitätön osa virkailijain kuukausipalkasta, joka sekin on kovin
pieni ja pakottaa lahjuksien ottoon. Opetusministeriö maksoi
toukokuun 1 vain 6 (Mex.) dollaria mieheen, oli otettu 3,500
velka yksityisestä pankista ja annettu pankille pantiksi valtion
joku leimavero-oikeus, jonka arvo oli n. 40,000 (Mex) dollaria.
Yleensä valtion virkailijoille ei viime aikoina ole voitu mak-
saa enempää kuin 10% sovitusta tai määrätystä kuukausipalkasta
ja nyt menee maksukyky vielä huonommaksi. Näissä oloissa on to-

tisesti vaikea kenenkään ruveta rahaministeriksi ja Wellington Koon ehtoja on helppo ymmärtää. "Hallitseva ministeristö" ei voi löytää keinoja tulojen saamiseksi. Ainoa tulolähde hallituksella on nyt enää tullit ja tulliveroja ei voida kantaa etukäteen. Tullitulojen lisääminen on suora välttämättömyys ja siksi Kiinan "hallitus" välttämättä tahtoi tuon konferenssin jatkumaan toivottujen päätösten rahallisten arvojen vuoksi. Olihan ennen muitakin tuloja: oli suolavero, jonka nyttemmin maakunnat anastavat itselleen, oli rautateistäkin tuloja, mutta ei ole enää ilmaisesta sotilasten lähettämisestä johtuen ja rautatiet kaipaavat päinvastoin korjauksia ja palkkojen maksamista nekin. Kiinassa ihmiset tulevat hyvin toimeen ilman minkäänlaista hallitusta ja kun maakunnissa on maakunnan kenraali tai kuvernööri, niin mitään hallitusta Pekingissä ei kaivatakaan ja olemassa olo on kiinalaisissa oloissa turha, josle vieraitten valtiottien tähden ja maan velkojen vuoksi tällainen "keskushallitus" olisi välttämätön.

Missä määrin keskushallitus on hallitus ja missä määrin tämä uusi "Hallitseva Ministeristö" on hallitseva, sen voi valaista esimerkiksi seuraava pieni tapaus. Tanskalainen lentäjä Botved oli aikonut Kiinan yli lentää Japaniin ja Tanskan ministerin herra de Kauffmannin piti järjestää asiat sitä varten. Botved oli pakoitettu laskeutumaan alas eräissä kiinalaisessa kaupungissa Shantungissa, ja kun hän meni lähettämään sähkösanoman ministerilleen, ehtivät uteliaat ihmiset varastamaan pois tärkeitä työkaluja ja tehdä vahinkoja, joitten johdosta lentäjän oli Tientsinistä hankittava uusia osia ja uusia kaluja. Mutta se enkin pieni asia ja pääasia oli, että kiinalaiset virkamiehet Pekingissä kulkulaitosministeriössä ja Waichäopussa kaikki järestään panivat esteita Botvedin saapumisesta vastaan Pekingiin. Hänelle selitettiin,

ettei ollut sopiva aika, ettei ollut olemassa lentokentää ja ettei joistain periaatteellisista syistä Kiinan hallitus tällaiseen Pekingissä laskemiseen suostua. Tanskan ministeri, joka kertoi pulastaan minulle Pekingissä, meni sitte eräänä päivänä Tshang Tsolinin pöjan puheille asiasta, tämä kun juuri oli saapunut Pekingiin pakoittamaan Pekingin ihmisiä ottamaan vastaan mukdenilaisten sotilasviranomaisten antamia dollari-seteleitä. Ministeri de Kauffmann esitti Tshang Hsueliangille, että Botved aikoo lentää Mukdeniin ja viedä Tanskan terveisiä Mantshurian kuuluisalle Tshang Tsolinille. Tshang Hsueliang, nuori 25-vuotias kenraali, heti käsitti tämän kunnianosoitukseksi isälleen, josta hän suuresti pitää, ja oli siksi mielissään. Kun de Kauffmann jatkoi kertomalla, ettei anneta ministeriöissä lupaa laskeutua Pekingissä, niin nuori kenraali tulistui ja vaati miehiä puheilleen. Lentokenttä on, jos se on huona, heti laitettava kuntoon ja vastaanotto on järjestettävä. Ministeriöjen edustajat kumartelivat, kenttä oli kunnossa ja vastaanotto hyvä. Ja Botved voi siis sittenkin hallituksista ja kielloista huolimatta lentää Pekingiin ja sieltä Mukdeniin. Mutta ilman Mukdenia ja ilman tuota 25-vuotiasta kenraalia kaikki tuo olisi ollut mahdoton.

Kuten lehdissä on kerrottu, on Tshang Tsolin vaatinut Karahanin lähtemään pois Pekingistä ja uhannut, ettei vastata Karahanin hengestä. Asia oli keskustelujen alaisena ulkomaalaisten edustajien keskuudessa Pekingissä ollessani. Amerikan ministeri ja Tanskan ministeri, joitten kanssa satuin keskusteluihin asiasta, sanoivat asian olevan sitä laatua, että diplomaattikunta kokonaisuudessaan katsoo asiaksi puolustaa Karahania, ei juuri puolustaa, mutta suojella. Karahan on tehnyt kaiken voitavansa mustataksaan diplomaattikuntaa, hän on yllyttänyt kiinalaisia yksityisesti ja virallisesti "imperialistisia" ja "kapitalistisia" valtoja vastaan, hän on puhunut

kiinalaisten sortamisesta ja diplomaattien röyhkeydestä
kiinalaisia viranomaisia vastaan, j. n. . Hän on käyttänyt
kaiken älynsä ja kaikki keinonsa, Sovietin rahoja, Sovietin
valeita vihan nostamiseksi Kiinassa englantilaisia, japani-
laisia ja kaikkia vastaan, jotka eivät ole hänen kommunistejaan.
Mutta sittenkin diplomaattikunta, joka on tunnustanut Kara-
hanin aseman Pekingissä ulkomaan vallan edustajana, on nyt vel-
vollinen ulkomaan edustajan arvon ylläpitämiseksi Kiinassa
ottamaan Karahanin suojeluksensa alle kenraali Tshang Tsolinia
vastaan. Karahan tuskin ymmärtää itse tuon vetäisen ironian ja
asemansa hullunkurisuuden, hän ylpeilee ja laskee leikkiä
vieraittensa kanssa Tshang Tsolinin käskyistä ja sanoista,
ja Neuvosto-Venäjä tuskin ymmärtää olla kiitollinen Pekingin
diplomaattikunnan myöntötunnosta. Mutta ymmärtävät tai eivät,
asia on siksi tärkeä diplomaattikunnan ja ulkovaltojen prestii-
shin kannalta, että muuta ei voi tehdä kuin asettua Tshang Tso-
linin uhkauksia ja vaatimuksia vastustamaan. Sillä kuka, tosi-
aankin, Tshang Tsolin on ja mitä hänen menettelynsä merkitsee?
Neuvosto-Venäjä on valtio, sillä on edustajansa Pekingissä hal-
lituksen edessä, eikä Mukdenissa mitenkään. Tshang Tsolin on päi-
van suurin herra kenties, mutta hän on maakunnan kuvernööri vain
eikä hänen sovi ruveta uhkaamaan akkreditoidun edustajan henkeä
tai määräämään kuka saa olla edustaja kuka ei. -Diplomaattikun-
nan keskuudessa tämä käsitys katsottiin ainoaksi mahdolliseksi
ja oli tosiaan mielenkiintoista kuulla Amerikan ministerin, vaikka
Amerikan ja Neuvosto-Venäjän valit ovat sellaiset kuin ovat ja
vaikka Karahan on menetellyt kaikessa ihan painvastaiseen suun-
taan, näin Karahanin joutuessa pulaan asettuvan puolustamaan
Neuvosto-Venäjän Karahania. Jos joku kenraali tai marsalkka
saa määrätä tällaisessa asiassa, on ennakkotapaus, jolla on mitä
suurin ja vaarallisin kantavuus, annettu.

Tokiossa 28/V 1926.

Japanin yenin kurssi.

Yenin kurssi, joka toissavuoden syksyllä putosi alimmalle, nim. $38 \frac{1}{2}$ dollariin asti, on viimevuoden helmikuusta ruvennut parantumaan. Viimevuoden kuluessa se vaihteliriippuvaisena pääasiallisesti ulkomaankaupan tuloksista, vaikka se yleensä kulki noususuuntaa kohti. Viimevuoden loppupuolesta alkaen se rupesi huomattavalla nopeudella nousemaan. Nousu jatkui tänä vuonna yhä nopeimmilla askeleilla, niin että viime päivinä Yokohama Specie Bank (valtion kannattama vekselipankki) korotti yenin noteerauskendollariin nähden $47 \frac{1}{4}$:ksi. Kun dollarin ja yenin välinen pariteettikurssi on $49 \frac{7}{8}$, on enää vain $2 \frac{1}{2}$ dollarin ero normaaliasteeseen.

Vuoden alussa huomattessa yenin kurssin tällaista vahvistumista, oltiin täällä viranomaisissa ja finanssipiirissä sitä mieltä, että tässä nousuilmiössä piilee keinotteluhenkeä etenkin New Yorkissa päin. Tästä katsantokannasta johtuen Yokohama Specie Bank asettui yhteen aikaan pidättävälle kanalle noteerauksen nostamisessa New Yorkin kurssin tasolle ja valtiotalouden ministeri Hamaguchi lausui eduskunnassa lykkäävänsä epämääräiseksi ajaksi kullan ulosviemisen voidakseen vaikuttaa spekulatiöhengen hainduttamiseksi New Yorkissa. Kuitenkin välittämättä tästä hallituksen ja vekselipankin menettelystä, nousi yenin kurssi sekä New Yorkissa että Lontoossa kiihkeästi maaliskuusta huhtikuuhun, niin että silloin kun Yokohama Specie Bank täällä noteerasi 45 dollarin kurssin mukaan, noteerattiin New Yorkissa yli 46 dollarilla. Tätä kiihkeätä kehitystä kohtaan ei Specie Bankkaan voinut enää pitkää aikaa pysyä hillityllä kannalla, vaan sekin nosti noteerauksensa sitä yönä kuin New Yorkissa ja Lontoossa kurssia nostettiin. Siten lo-

pulta koroitettiin täälläkin, kuten edellä mainitsin, dollariin nähden 47 1/4 (100 yeniä kohtaan) ja puntaan nähden O/I/II (1 yen). Vallitsevien mielipiteiden mukaan yen ei vielä pysähdy tähän, vaan sen nousuaallot kulkevat pariteetia kohti.

Syynä tähän nousuun on, vaikka jossakin määrin voi olla perää siinäkin, että New Yorkissa on yeniä käsitelty keinottelun esineenä kurssimarkkinoilla ja sen nousua liehakoitu, epäilemättä Japanin talusaseman todellisessa parantumisessa ja vaurastumisessa. Japanin ulkomaankauppa oli kyllä viimevuonna suuresti passiivinen, kuitenkin huomattiin kaupan tuloksissa parantumisen merkkejä toissavuoteen verrattuna ja samaa suuntaa kulkee kauppa yhä jatkuvasti tänäkin vuonna. Sitä paitsi valtiotaloudenministeriön antaman tiedoituksen mukaan todettiin, jos näkymättömät ulos-anto- ja ottolainat lasketaan yhteen viimevuoden ulkomaankaupan kanssa, että kauppatase oli jokseenkin tasainen. Vielä lisäksi on omiaan vaikuttamassa ulkomaanluoton lisäämiseksi sisäininkin taloudellinen tilanne, jonka järjestämiseksi ja kehittämiseksi nykyinen valtiotaloudenministeri Hamaguchi on kuluneena kahtena vuotena vaikuttanut taitavasti.

Yleiseltä kannalta katsottuna iloitsee Japani tästä yenin noususta. Kuitenkin kun se tapahtuu liika nopeasti, se vaikuttaa monessa suhteessa levottomasti ulkomaankauppaan.

Tokiossa, huhtikuun 25 p:nä 1926

(T.W-be)

1. Japanin hallitus on Aluevirastossa olleen konsulinviraston kautta lähettänyt konsulinvirastoksi ja Yokohama Special Agent (hallituksen kannattama Japanin suurin varallisuus) on perustanut sinne haarallikkensa.

2. Käsireon määrättiin pysyväisesti korkealuokkainen kauppa-attasea valvomaan Japanin kaupallisia etuja ja lähetetään

Japanin kauppaetu ja Läheinen-Itä.

Ennen maailmansotaa ei Japanin ja Läheisen-Idän maitten välillä ollut tuskin minkäänlaista suoranaista kosketusta poliittisella tai kaupallisellakaan alalla, eivätkä japanilaiset panneet erikoista huomiota välittömien suhteitten kehittämiseksi näitten maitten kanssa. Ainoastaan sen kautta, että Euroopan linjan japanilaiset laivat poikkesivat säännöllisesti Portsaidissa, ostettiin egyptiläistä puuvillapumpulia ja myytiin Egyptille jonkun verran teollisuus- ja käsityötuotteita Japanin puolelta.

Mutta sodan aikana on kauppa Egyptin kanssa ruvennut kasvamaan ripeästi ja sodan loputtua, varsinkin havaittua, miten egyptiläiset, turkkilaiset ja persialaiset ovat alkaneet voimakkaasti valveutua kansalliseen itsetietoisuuteen ja pyrkiä täydelliseen vapauteen suurvaltojen sihenastisesta painostuksesta, ovat myös japanilaiset yht'äkkiä ruvenneet erikoisella kiinnolla seuraamaan näitten maitten kehitystä ja tutkimaan kosketuskohtia näitten kanssa sekä poliittisesti että taloudellisesti. Varsinkin viimeaikoina puhutaan Japanin eri tahoilla vilkkaasti suoranaisten kauppayhteyden kehittämistarpeesta näitten maitten kanssa. Tämän kansallisen yleismielipiteen ilmauksena voidaan mainita ainakin seuraavat seikat.

1. Japanin hallitus on Aleksandriassa olleen konsulinviraston korottanut tänä vuonna pääkonsulinvirastoksi ja Yoko-hama Specie Bank (hallituksen kannattama Japanin suurin vekselipankki) on perustanut sinne haaraliikkeensa.

2. Kairoon määrättiin pysyväisesti korkealuokkainen kauppa-attasea valvomaan Japanin kaupallisia etuja ja lähetetään

12 25

vartavasten kaupallisia erikoistuntijoita tutustumaan näitten maitten oloihin.

3. Konstantinopoliin perustettiin Japanin suurlähetystö ja lähettäjäksi määrättiin vaikutusvaltaiseksi tunnustettu henkilö. Tämä lähetystö valvoo Japanin etuja Balkanin niemimailla ja Vähässä Aasiassa, sekä tekee valmistavaa työtä Persian ja Japanin välisten suhteitten kehittämiseksi.

4. Tämän kuun lopulla suurlähetti Obatan johtamana pidetään Konstantinopolissa erikoinen konferenssi, johon ottaa kaikki Läheisessä-Idässä olevat Japanin diplomaattihenkilöt Kreikasta ja Odessasta asti. Ja Japanin ulkoasiainministeriö lähetti korkean virkailijan vartavasten tähän konferenssiin antamane ohjauksineen.

5. Sanomalentitietojen mukaan tässä konferenssissa keskustellaan etupäässä seuraavista aiheista.

a. Balkanin niemimaitten, Egyptin, Vähän Aasian, Persian ja Mustan Meren rannikkoseutujen olojen tutkistelu.

b. Tutkistelu yllämainittujen maitten merkityksestä Japanin markkinamaina.

c. Jos on olemassa Japanin kaupalla mahdollisuuksia näitten maitten kanssa, tutkistelu, miten on ostettava raaka-aineita, miten on järjestettävä vekseliyhteys, vakuutukset, laivaukset kauppasuhteet.

d. Tutkistelu maitten maitten kauppamenettelystä näillä seuduilla ja tämän menettelyn sovelluttaminen Japaniin.

e. Mihin toimenpiteisiin on sekä Japanin hallituksen että liikemaailman ryhdyttävä tulevaisuudessa.

f. Tutkistelu sekä vienti- että tuontiyhdistyksistä näill-

lä mailla.

g. Kauppa-atassean- ja konsulinvirastojen lisäämisestä.

h. Pääoman laskemisesta näihin seutuihin.

i. Miten japanilaisia liikemiehiä on käytännössä johdettava kauppaa vartennäitten maitten kanssa.

Tämän vuoden helmikuun 3 p:nä pidettiin Osakan kauppakamarin juhlasalissa Japanilais-turkkilaisen kauppayhdistyksen avajaiset, johon otti osaa yli 130 henkilöä, täällä oleva Turkin lähettiläs siihen luettuna. Yhdistys perustettiin Osakaan sitä varten, että siellä päin toimii enemmistö kauppiaista ja tehtaista, jotka voisivat heti ryhtyä kaupan tekkoon näitten maitten kanssa.

Mitä tulee tähänastiseen kauppaan Egyptin, Turkin ja Japanin välillä, on huomattavissa melkoista edistystä vuosi vuodelta.

Japanin ja Egyptin välillä oli kauppaa (punnissa)

<u>Vuosi.</u>	<u>Vienti</u>	<u>Tuonti</u>
1922	668, 568	1,957,333
1923	973, 325	1,509,480
1924, I-VIII	588,227	530,594
1925, "	759, 095	1,031,374

Turkin ja Japanin välillä oli kauppaa (1000 yenissä)

1922	246	98
1923	2,164	256
1924	4,371	487

Näissä kaupoissa myi Japani Egyptille ja Turkille etupäässä puuvillalankaa ja -kangasta ja osti niiltä puuvillaa ja tupakkaa.

Tokiossa, 13 p:nä huhtikuuta 1926

Tokiossa, 3 (T.W-be) lok. 1926,
(T.W-be)

Uusi yritys Japanissa ulkomaankaupan alalla.

Japanin kaupp- ja teollisuusministeriö on huolissaan siitä, että maan vientitavarat eivät ole hyvässä suosiossa useilla ulkomaanmarkkinoilla ja vähitellen joutuvat, kilpaillessa muitten maitten tuotteiden kanssa, syrjäytettyyn asemaan, Voidakseen korjata tätä tappiollista tilannetta ja löytääkseen uusia markkina-alueita, on hiljattain mainitun ministeriön ja ulkoasiainministeriön aloitteesta päätetty lähettää ensimmäisen kerran tänä vuonna edustava kauppajoukkue eri suuntiin maapallolla. Kukin joukkue muodostetaan viidestä hengestä, jotka kaikki ovat itse harjaantuneita kauppamiehiä ja eri kauppalajeja edustavien yhdistyksien suosittelleita henkilöitä. Nämä henkilöt lähtevät hallituksen kustannuksella määrättyihin suuntiin, runsaasti varustettuina kauppatavaroilla. Tavarat ovat etupäässä puuja ja silkkivillatuotteita, kudottuja esineitä, posliineja ja fajansseja, emaliastioita, leikkikaluja, selluloiditeoksia, lääkintäaineita, harjoja, lyhtyjä j.n.e.

Joukkueen tehtävänä on, esittäen ja myyden näitä tavaroita, raivata markkinamaita, laajentaa ja vahvistaa entisiä alueita ja tutkia kauppamahdollisuuksia ja taloudellisia tilanteita uusissa paikoissa. Kesäkuussa ajotetaan lähettää ensimmäinen joukkue ja vähitellen vuoden kuluessa muut kolme joukkuetta seuraaviin maihin:

1) Kiinaan, Ranskalaiseen Intiaan ja Siamiin, 2) Etelämeren saaristoon, Englantilaiseen Intiaan ja Birmaan, 3) Pohjois-Amerikkaan ja Balkaniin, 4) Etelä- ja Keski-Amerikkaan.

Kun yritys on ensimmäistä kokeilua Japanin kauppahistoriasa, on jo lukuisesti halukkaita lähtijöitä ilmestynyt. Hallitus työskentelee parast' aikaan henkilöiden valinnassa noudattaen tarkkaa harkintaa.

Tokiossa, 3 p:nä toukok. 1926,
(T.W-be)

Japanin Ulkomaankauppa neljännesvuoden aikana.

Tämän vuoden ensimmäisen kolmen kuukauden aikana Japanin ulkomaankaupassa oli vienti 515,267,000 yeniä ja tuonti 738,145,000 yeniä, siis yhteinen kauppa-arvo 1,252,412,000 ja tuontinvoittoisuus 223,878,000. Vertaillen näitä numeroita viimevuoden saman ajan tuloksiin, huomaa, että viennissä tapahtui 50,931,000 yenin (11 %) vaurastuminen ja tuonnissa päinvastoin 91,836,000 yenin väheneminen, yhteenlaskettuna 142,767,000 yenin väheneminen tuontivoittoisuudessa.

Tarkastaessa kuukausittain neljännesvuoden tuloksia, on havaittavissa, että helmikuussa vienti oli viimevuoden samaan aikaan verrattuna 2 % pienempi, mutta tammikuussa 13 % ja maaliskuussa 24 % suurempi. Tuonti väheni kuukausi kuukaudelta viimevuoteen verrattuna, nim. tammikuussa 9 %:lla, helmikuussa 15 %:lla ja maaliskuussa 9 %:lla kuten seuraavasta taulukosta näkyy. Niinkuin edellisissä raporteissa on tiedoitettu, esitti Japanin hallitus tammikuussa tullitariffin uusimishjelman eduskunnalle ja se hyväksyttiin ja astui tämän kuun alusta voimaan. Vuoden alussa luultiin tämän uusimisasikeen vaikutuksesta ennakkotuonnin Japanin ulkomaankaupassa nousevan koko laila suureen summaan neljännesvuoden, varsinkin maaliskuun aikana. Mutta todellisuus osoitti tämän arvelun vääräksi, vaikkakin muutamien tavaralajeihin nähden kävi näin.

Vientikauppa. (1,000 yenessä)

<u>Kuukausi</u>	<u>Arvo</u>	<u>Verrattuna v.v.</u>	<u>€ määrä</u>
Tammik.	166,186	x 19,007	12,9
Helmik.	160,747	- 3,845	02,3
Maalisk.	187,334	x 35,769	23,6
Yhteensä	514,267	x 50,931	11,0

Tuontikauppa. (1000 yeniissä)

<u>Kuukausi</u>	<u>- Arvo</u>	<u>Verrattuna v.v.</u>	<u>% määrä</u>
Tammik.	208,253	- 19,570	8,6
Helmik.	245,467	- 42,796	14,8
Maalisk.	284,425	- 29,470	9,4
Yhteensä	738,145	- 91,836	11,1

Tuonniinvoittoisuus.

Tammik.	42,067	- 38,577	47,8
Helmik.	84,720	- 38,951	31,5
Maalisk.	97,091	- 65,239	40,2
Yhteensä	223,878	-142,767	38,9

Tuontikaupan heikkenemisen syyksi ilmoitetaan, että si-
sällä vallitseva taloudellinen antaus ja hallituksen säästävai-
syyspolitiikka ovat supistaneet kansan rahan kuluttamishalua
ja että toisekä yenin kurssin heilumisen ja rahainliikunnan
kankeuden tähden kauppiaat ovat asettuneet pidättävälle kannal-
le ulkomaantavaran tilauksissa. Viennin vaurastumisen syyksi
voidaan mainita, että ulkomaankauppiaat, huomattuaan yenin kurs-
sin ilmehikkään nousun, ovat jonkun verran kiiruhtaneet osta-
maan tavaraa Japanista ja samoin japanilaisten tavarain koti-
maisten hintain halveneminenkin houkutteli ulkomaan ostajia.

Vielä ei varmuudella voida sanoa, että Japanin ulkomaan-
kauppa tulisi olemaan hyvin optimistinen. Kuitenkin voitane-
e odottaa, ettei seuraavan kolmen kuukauden aikana, vuodenaikaan,
jolloin tavallisesti Japanin ulkomaankaupassa tuonniinvoittoi-
suus nousee korkeimmilleen, tuonti tulene suureksi, vaan et-
tä, kauppiaat nähtävästi esiintyvät varovaisina ulkomaantilauk-
siin nähden, kun tullinuusimisasetuksen kautta tavaralajien e-
nemmistön tullimaksut ovat tulleet tähänastisista kalliimmaksi.
Arvioidaan, että tämän vuoden kauppatase tulee olemaan Japanilla
paljon edullisempi kuin viimevuoden. Japanin tärkeimpään vienti-
tavaraan, nim. silkkilankaan nähden, jota sen suurin kuluttaja

Yhdysvallat, on tottunut ostamaan dollariessa, on yenin kurssin nousu vaikuttanut hyvin kriitillisesti. Tentaailijat, jotka käyttävät viimevuonna kalliilla hinnoilla ostamiaan raaka-ainetta, joutuvat nyt myydessään vallitsevilla hinnoilla tuotteitaan, kärsimään suuria tappioita, niin että viime aikoina on ollut tentaailijain kesken puhetta, että tavarain myynti lopetettaisiin joksikin ajaksi, kunnes hinnat kääntyvät heille hiukan edullisemmiksi.

Seuraava taulukko osoittaa Japanin tärkeiden tavaralajien tuontia ja vientiä neljännevuoden aikana.

Vientikauppa-1,000 venissä.

Tavaralajit	Arvo	Verrattuna V.v.	% määrä v.v. v.v.
Elisiä.....	509	- 646	55,8
Papuja ja herneitä...	2,158	" 1,088	33,5
Meren tuotteita.....	5,902	x 239	4,2
Jauhoja.....	67	- 32	32,3
Teeä.....	498	x 41	9
Puhdistettua sokeria...	6,737	- 876	11,5
Olutta.....	256	" 122	32,3
Purkkisäilykkeitä....	1,075	" 1,110	50,8
Silkkipumppulia.....	5,734	" 1,437	20,0
Kivihiiliä.....	7,019	" 665	8,7
Puutavaraa.....	4,095	" 16	0,4
Silkkilankaa.....	64,311	x 4,587	2,9
Puuvillalankaa.....	23,457	" 426	1,8
Rautaa.....	727	- 539	42,6
Olkinauhoja.....	2,833	x 745	35,7
Tulitikkuja.....	1,750	- 460	20,8
Silkkikankaita.....	31,028	x 6,563	26,8
Puuvillakankaita.....	120,095	" 24,298	25,4
Kudottuja teoksia....	6,583	" 44	0,7
Hattuja.....	3,218	" 1,488	86,0
Nappeja.....	2,361	" 252	11,9
Paperia.....	4,754	" 609	14,7
Posliineja ja fajansseja	8,954	" 2,343	35,4
Lasi ja -teoksia.....	4,565	" 380	9,1
Sementtiä.....	947	- 38	3,9
Sähkölankoja, eristettyjä	314	" 60	1,6
Rautateoksia.....	4,221	x 438	11,6
Kumipyöriä.....	1,406	" 438	45,2
Koneita ja osia.....	2,259	- 25	1,1
Leikkikaluja.....	3,035	x 681	28,9
Muita.....	93,399	" 14,475	18,3

Tuontikauppa 1000 veniässä.

Tavarakajit	Arvo	Verrattuna		% määrä vet. v.v.
			v.v.	
Riisiä.....	6,304	-	7,090	52,9
Vehniä.....	45,829	x	20,127	78,2
Papuja ja herneitä.	20,343	-	2,656	11,5
Munia.....	2,665	"	345	11,5
Sokeria.....	17,608	x	3,503	24,8
Raakaa kumia.....	8,729	"	4,939	130,3
Puuvillaa.....	271,751	-	68,605	20,2
Pellavaa.....	6,298	"	575	8,4
Lanpaanvillaa.....	19,768	"	33,273	62,7
Sulfaattianmoniumia.	10,590	x	1,353	14,6
Raakaa fosfaattia..	1,635	"	768	88,6
Hernekakkuja.....	45,010	"	4,162	10,2
Kivihiiliä.....	6,339	-	670	9,6
Malmia.....	2,141	"	152	6,6
Puutavaraa.....	24,342	x	4,095	20,2
Lesettä.....	3,025	-	1,259	33,9
Kaustista soodaa...	2,350	"	1,205	29,4
Tervavärejä.....	1,152	"	1,612	58,3
Lanpaanvillalankoja	10,304	"	4,521	30,5
Selluloosaa.....	2,261	"	1,202	34,7
Rautaa.....	37,669	"	3,669	8,9
Lyijyä.....	4,629	x	1,173	33,9
Bentseeniä.....	6,151	"	727	13,4
Petroleumia.....	2,626	-	693	20,9
Puuvillakankaita,..	1,427	"	4,576	76,2
Villakankaita.....	13,509	-	1,881	58,3
Paperia.....	5,130	"	417	7,5
Rautaneuloja.....	101	x	21	26,3
Kelloja ja osia....	2,858	"	770	36,9
Koneita ja osia....	23,434	-	592	2,5
Muita.....	132,167	x	18,528	16,3

Hokiossa, 15 p:nä huhtikuuta 1926

(T.W-be)